

VERBINDINGS

KRUISPUNT

VISOKO.

VOORWOORD

In oude tijden zijn er veel bouwwerken verwezenlijkt die uit het zicht zijn geraakt. Langzamerhand komen er door op- en uitgravingen en met herontdekkingen diverse bijzondere uitwerkingen uit vroeger tijden aan het licht. In de Bosnische vallei zijn in 2005 de piramides van de Zon, Maan, Aarde en Draak ontdekt en erbij een uitgebreide ondertunneling. Voor de moderne mens is de functie hiervan niet altijd duidelijk, evenals de indertijd gebruikte methoden. Het blijft nog veelal gissen naar het ontstaan en het doel van deze oude verworvenheden. De huidige gehanteerde en bekende technieken schieten nog te kort voor afdoende verklaringen.

INLEIDING

Binnen de bestaande vormen op aarde zijn onder- en bovenliggende vormen ontstaan door mensenhanden. Veel van deze ontwikkelingen zijn in de tijd verdwenen en nu voor het oog onzichtbaar. Het hoe en waarom, het doel en de vormen zijn vaak raadselachtig onduidelijk. Voor de moderne mens is het vaak verrassend welke vormen er al eeuwen geleden zijn uitgewerkt, zonder de kennis en gebruik van de huidige werktuigen. De indertijd zeer vakkundig uitgewerkte bewatering systemen van de Inca's en de Maya's dwingen nu alom bewondering af. Van veel andere eerdere beschavingen is het nut, het hoe en waarom maar gedeeltelijk bekend.

Zelfs van de wereldwijd verspreide piramides zijn er maar slechts enkele gedeeltelijk bekend, zoals die van Zuid Amerika en Egypte. Daarbij zijn er ook nog onderaardse verbindingen in Visoko ontdekt en wordt er nog volop gewerkt aan verdere uitgraving van het onderliggend tunnelsysteem. Onderzocht is zowel de energie in de vallei, als het water en de lucht in de tunnels vanwege de helende kwaliteiten.

Vanuit welke bezieling is er deze gemeenschappelijkheid: het hoe en waarom behoeft extra verheldering en dat is wat in de volgende hoofdstukken wordt uitgewerkt. De in 2008 uitgebrachte film over de verloren wereld in het midden van de aarde "To the Centre of the earth" laat feitelijk een uitwerking zien zoals dit kan worden ervaren.

INHOUDSOPGAVE:

VOORWOORD

INLEIDING

DEEL 1: DE WERELD IS ROND.

DEEL 2: DE HOLLE AARDE.

DEEL 3: ALLES IS VERBONDEN.

SLOTBESCHOUWING.

DEEL 1: DE WERELD IS ROND.

Inleiding.

Sinds jaren is het een algemeen bekend feit dat de aarde niet vlak is, maar als een ronde bal vanuit de ruimte kan worden waargenomen. Het begin van het leven zoals dit in de Bijbel met de komst van de eerste mens werd omschreven, is nu ook al geen algemeen aanvaard uitgangspunt meer. Hierover hebben wetenschappers eeuwenlang gesteggeld, vooral omdat het in strijd was met de door het Vaticaan vastgelegde scheppingstheorie. De ontdekking dat de aarde rond is en toch als vlak wordt ervaren, met bergen en dalen, werd nog als een soort gegevenheid gezien. Wat er in de voorafgaande eeuwen door andere oudere culturen is uitgewerkt, blijft nog veelal een onopgelost raadsel. Met het ontcijferen van hiërogliefen is dit maar een miniem gedeelte van de kennis en gewoontes in het oude Egypte. Het ontdekken van de functies van de bewatering en kunstige waterwerken Inca's en Maya's geeft nog amper een beeld van het totaal van deze oude tijd. De meeste kennis over religie, gewoontes en verworvenheden worden bijna als vanzelfsprekend aangenomen. Toch blijven er veel raadsels hoe dit allemaal tot stand is gekomen en de planetaire oerkennis die hierbij betrokken was. Elk mens leert de eigen grenzen en mogelijkheden kennen en met de beperkingen ook de kracht van het eigen wezen en weten. Deze ontwikkelingsweg op het levenspad is meestal niet voor het eerst, maar als een stap naar het volgende, op weg naar volmaaktheid.

1.1. Verworven inzichten rondom de planeet aarde.

Ontwikkelingen in een natuurlijke leefomgeving verlopen aanvankelijk meestal langzaam en pas gaandeweg worden veranderingen opgemerkt. Dit geldt zowel voor de seizoenen als de groei van bomen en het veranderen van de stroom van een rivier. Door deze geleidelijke verandering van vorm is dit niet opzienbarend, verontrustend, of meteen gevaarlijk. De verandering aan de sterrenhemel heeft echter wel voor schrikreacties gezorgd, belangrijke sterren waren niet meer te traceren en dit gaf veel onzekerheid. Navigeren op zee was veelal gericht op het uitspansel om de richting van het doel te bereiken. Het uitspansel met alle verschijningsvormen, de opkomende en ondergaande zon werd en als richtingbepalend voor alle leven gezien. De verering van de zon als een voedende levensbron heeft in veel zonnetempels vorm gekregen, evenals de vereringen in de maantempels. Verschijnsels als uitbundig gekleurde regenbogen, een heldere sterren hemel en een volle maan stemmen tot bewondering. De sterrenwegen die in groepen zijn geformeerd met vaste patronen zijn evenals de planeten behalve richtinggevend, bepalend voor het leven op aarde.

1.2. Waarnemingen interpreteren.

Wat er gebeurt in het eigen persoonlijke leven, manifesteert zich meestal ook in de wereld en andersom. Alles wat zich vormt is in principe dienend voor de mens, evenals de mens dienend is voor de wereld. Zelfs vervuiling en rommel achterlaten is dienend als leren ervaren dat dit voorkomen en opgeruimd moet worden. De mens kan met zijn gevoel als boerenverstand en intellect aanvoelen en innerlijk zelf weten wat goed is en hem dient en wat niet. Goed zijn voor alles wat groeit in de natuur en kinderen, tilt de mensheid op een hoger niveau. Andersom in misbruik en vanuit eigenbelang keert dit de natuurlijke groei en vertrouwen om in vervuiling en wrok. De gegevenheid van de natuur is immens en de mens kan amper omvatten wat er voor iedereen mogelijk is. Van diepe devotie ervaren, tot spectaculaire ontdekkingen doen, een machtig leger formeren, veel macht en enorme rijkdom vergaren zijn allemaal mogelijkheden. De grenzen van zuiverheid bewaken is vaak moeilijk als de kracht van de eigenheid vanuit beter weten en egoïsme de macht overneemt.

1.3. Verborgen kennis achterhalen.

Vergeeten bekwaamheden kunnen soms opeens weer naar boven komen, zoals bij emoties door het gebruik van de stem hieraan door zingen uiting geven. Vaak is het ook innerlijk weten van de betekenis van iets, wat zomaar naar boven kan komen als een soort herinnering. Meestal zijn dit onbewuste processen waarvan de betekenis en de reikwijdte niet serieus genomen, of wordt onderzocht. Het geheugen lijkt dit niet te herkennen als oude wijsheid, maar kan het wel als een soort vergeten herinnering opdiepen. Bij een zogenaamd vergeten herinnering kan er bewustheid in het denkproces van weten, herinneren en reproduceren worden onderscheiden. Deze eerdere ervaring kan dan worden ervaren met bijkomstigheden die uit een andere tijd stammen, zoals kleding of een onbekende omgeving. Het ontrafelen van deze beelden leidt meestal tot meer begrip van de huidige situatie, alsof hiermee verder gegaan kan worden. Daarbij wordt het steeds simpeler om het verhaal compleet te krijgen en andere soortgelijke ervaringen te kunnen duiden. Er is een duidelijk verschil met hypnose dat dit alles tijdens volledig bewustzijn plaatsvindt en zelf gestuurd kan worden in innerlijk weten.

1.4. Vergeten waarde opdiepen.

Diep in het binnenste zijn vaak herinneringen verborgen die opeens weer aan het licht kunnen komen. Dit zijn vaak jeugdherinneringen die dan hierdoor in een ander licht komen te staan, maar soms verbonden zijn met allerlei andere inzichten. Begrip van eerdere situaties en gebeurtenissen kan door dit soort mijmeringen leiden tot een groter en dieper besef van alles. Zowel de omstandigheden die zijn veranderd, maar vooral ook wat er waarom allemaal heeft meegespeeld. Plaatsen kunnen dit ook bewerkstelligen en het gevoel geven er de weg te weten, of er eerder zijn geweest. Soms zelfs erbij of het in een leven van man, vrouw of als kind was en met het gevoel erbij waar het om ging. Deze gedachtespinsels zijn dan voor het leven van nu van waarde om te realiseren dat het totaal van het leven meer omvat. Alle oude beschavingen zijn vroeger tot stand gebracht door mensenhanden en dat kunnen dezelfde zijn. Alle vergeten kennis is niet verdwenen, maar moet wel weer worden ontcijferd voordat er verder op voortgebouwd kan worden. De geheime kennis van nu is niet anders dan die van de oude beschavingen die weer moet opgegraven.

1.5. Oude aardeschattingen ontdekken en waarderen.

In verval geraakte, opgegraven constructies als tempels, piramides en andere vaak nog onbegrijpelijke kolossale vormen, krijgen steeds meer herwaardering. Huidige waterkeringen voldoen maar in beperkte mate, nog te vaak zijn er overstromingen. Veel nieuw aangelegde dammen leken te voorzien en een verrijkend alternatief, maar blijken niet te voldoen voor iedereen. De consequenties bij het onderbreken van een natuurlijk gevormde waterstroom, konden vooraf niet volledig worden ingeschat. De voor- en nadelen zijn hierbij meestal op economisch gewin gericht en amper op alle gevolgen voor de bevolking. Daarbij gaat het dan niet alleen om woongenot, maar veelal om levensbedreigende situaties. De volledige verplaatsing van een afgraving met oudheidkundige schatten naar Aswan leek als actie perfect, maar heeft achteraf veel nadelige gevolgen. Er zijn veel onvoorziene nadelen door het onder water laten lopen van een oorspronkelijke locatie. De veelal leeggeroofde schatkamers en oude opgravingen laten bestaan zoals het nu is, is ook niet altijd de beste keuze. Daarbij zijn er nog veel constructies die aan het licht komen waarvan de reikwijdte nog niet te overzien is.

1.6. Verborgene kennis achterhalen.

Veel wat voor het oog nog onzichtbaar is, kan door een onthulling niet ineens worden begrepen. Oude vormen die met de vroegere bekwaamheden zijn uitgewerkt, leiden nog steeds tot verbijstering. Dit geldt vooral voor de piramides die zijn herontdekt door de bijzondere vormen in het landschap te onderzoeken. De huidige, nieuwe wetenschap ziet met verbazing dat er in vroeger tijden dergelijke grote projecten zijn geweest. Alle raadsels met onmogelijkheden zijn nog lang niet oplost, de opgravingen leiden nog steeds tot nieuwe theorieën. Verklaringen vanuit de huidige wetenschap zijn er nog onvoldoende, het blijft nog veelal gissen over de oorsprong, het nut en de gebruikte mogelijkheden. Alleen door werkelijke begeestering en verbinding met de uitwerkingen kan de bedoeling en de vormgeving duidelijk worden. Materieel ingestelde rovers van kunstschattingen zijn niet in staat om de werkelijke motieven te achterhalen. De drive om deze speciale uitwerkingen te begrijpen vraagt ook een andere benadering. Los van kostbare edelstenen als kroonjuwelen, is het heel ander goud wat er blinkt. De diepere waarheid en het nut onthullen vraagt een anders kijken dan uit hebberigheid.

1.7. Bevindingen reflecteren.

Elke ontdekking leidt tot verdere inzichten in de materie, alsof dit startpunt niet meer stopt als het eenmaal in beweging is gezet. Alles is altijd in beweging, zowel positieve als negatieve ontwikkelingen blijven aanwezig tot er een compromis is. Dan is de lading neutraal en het evenwicht weer bereikt, om vervolgens weer opnieuw op te laden. Al eeuwenlang ontwikkelen mens en natuur elkaar en moet erna steeds weer een nieuw evenwicht worden gevonden. Allerlei menselijke mogelijkheden worden in de natuur vormgegeven, in het groot en in het klein. Kleine plantjes opkweken, kinderen liefdevol grootbrengen en zorgzaam zijn, is als kwaliteit onmisbaar voor alles en iedereen. De eigen grenzen kunnen hanteren is een leerproces dat met door vallen en opstaan gepaard gaat. In elk mensenleven is dit het groeiproces dat zowel geestelijk als lichamelijk wordt doorlopen. Ook in de natuur komen orkanen, stormen en een zacht briesje tot een begin en een einde. Gelukkig stormt het niet altijd in een mensenhart en kan er orde op zaken worden gesteld. Regelmatig een frisse wind schoont alles altijd weer op als er ook wordt gereflecteerd over de gebeurtenissen, die dienend zijn voor de volgende actie.

1.8. Intrinsieke waarde herkennen.

Vaak is iets niet wat het op het eerste gezicht lijkt te zijn. De betekenis ligt dan als verborgen om herontdekt te worden. Gegevenheden kunnen omhuld zijn door een waas van onduidelijkheid, als een soort gevoelsweten. Dit is ongeveer te zien als een herkenning ergens eerder te zijn geweest, maar niet meer precies van alles de hoed en de rand weten. Soms dient deze verscholen betekenis zich opeens als duidelijkheid aan, maar vaak vormt de herkenning zich langzaam. Afwenden hiervoor is altijd mogelijk als de consequenties zich bij de eerste confrontatie te heftig tonen. Dit kan zich dan later na een soort gewenning geleidelijk als innerlijk weten vormen. Afsluiten voor deze ervaringen is altijd mogelijk, een mens beslist uit vrije wil waarmee en wanneer hij de confrontatie aangaat. Wat op het eerste gezicht beangstigend lijkt, kan zich later in zachtheid een verrijking worden. In gevoelsweten deze achterliggende waarheid willen ontdekken is vaak een jarenlang proces. Stukje bij beetje onthult het innerlijk weten laagje voor laagje wat het verborgen ligt in het innerlijk weten. Vaak voelt dit als onaf en als een teleurstelling dat er altijd meer is dan er voor het oog zichtbaar is en dit gevoel leren hanteren, vraagt een diepe innerlijke keuze.

1.9. Doordringen van wetenswaardigheden.

Van binnen uit kennis opdiepen als ervaring telt niet als onomstotelijk bewijs, leren door eigen opgedane ervaringen daarentegen weer wel. Van iets leren en door deze ervaring wijs worden, is hetzelfde proces met oude kennis, zoals uit leerstof van de geschiedenisboeken het verleden leren kennen. De kern van een ervaring dient zich vaak later aan, want het geleerde moet worden verwerkt. De tijd hiervoor verschilt al per individu, de tijdsspanne is niet voor iedereen hetzelfde. Ervaringen die in de jeugd zijn opgedaan kunnen het hele leven, tot ver in de ouderdom en erna in de herinnering blijven. Leren van deze ervaringen is een proces van keuzes die op basis hiervan gemaakt worden, zoals het vermijden van dezelfde soort situaties. Dit is een vorm van ermee omgaan, maar door vermijden wordt deze ervaring niet verder uitgewerkt. Dat kan alleen door bewuste keuzes te maken en gedragveranderingen die hierdoor voort komen. Het duidelijk worden van onbehaaglijke situaties, of een trauma oplopen kan door dit echt te verwerken worden opgelost. Anders blijft het door de mantel der liefde bedekt met alle kwetsuren die erbij horen. Innerlijk weten van recht en onrecht is altijd de basis van de eigen rechtschapenheid.

1.10. Verdrongen acties uitwerken.

Soms flitst er in gedachten een actiemogelijkheid voorbij die in een flits weer verdwenen is. Als een goed idee dat verder vorm kan gaan krijgen lijkt het dan totaal uit het bewustzijn te zijn en niet terug te halen. De inwerking is dan nog onvolledig en er is een soort rijpingsproces op gang gezet tot het geheel ervan kan worden omarmd. Het is hetzelfde als een idee om iets praktisch willen aanpakken in huis en dat dit later als mogelijkheid volledig is weggeëbd. Wanneer het zich weer voordoet is er nu meer alertheid en die kan worden omgezet in werkelijke actie. Keuzes bewust maken voor een bepaalde activiteit, moeten in de geest groeien om als ze volledig zijn te kunnen vormgegeven. De wake up call is als een bewustzijn tricker om te kunnen openstaan voor iets nieuws of een herinnering aan iets wat eerder is beleefd. Als een soort weten op herhaling terug naar iets bekends te willen gaan. Daarvoor is er allereerst motivatie nodig met interesse en nieuwsgierigheid en de vrije keus voor afwijzing van deze mogelijkheid. Bewustheid van deze interesse geeft ruimte tot groei en kan tot diepe passie leiden met uitwerken van wat verborgen was in het bewustzijn.

1.11. Innerlijke kennis honoreren.

Weten van binnenuit heeft weinig te maken met opgedane kennis, of bestaande mogelijkheden die beperkend zijn. Vaak wordt deze op gevoel gebaseerde kennis ondergeschikt gemaakt aan de bestaande normen, of mogelijke vormgeving. Vanuit het innerlijk is er aanvankelijk geen duidelijke vaste lijn voorhanden om iets vorm te gaan geven. Alleen op een gevoelsmatig uitproberen kan er een uitvoering tot stand komen, waarvan pas later de relevantie of perfectie duidelijk is. Juist door dit niet gehinderd worden door beperkingen en onmogelijkheden komt iets dan vanuit het innerlijk weten tot stand. Meestal zijn hierbij geen duidelijke limieten, wanneer of hoeveel in een keer, maar is het een groeiende vorm die zich al of niet uitbreidt. Door het eerste gedeelte kan erna pas het vervolg plaats vinden, dan is de geest er pas ontvankelijk voor. Dit kan een flits van iets vaag en onbekend is zijn, of zomaar een duidelijk uitspreken van iets waarover van te voren niet is nagedacht. Juist in het loslaten, er geen enkele belemmering om heen zetten, kan het dan uitgroeien tot de uitvoering ervan. Door het loslaten van alle beperkingen zou het anders een onwaarschijnlijke actie zijn, waar niet verstandelijk voor zou zijn gekozen.

1.12. Beslotenheid van keuzes herzien.

Alles is altijd in beweging, meningen, feiten en mogelijkheden kunnen veranderen en zullen hierop moeten worden aangepast. Dit betekent altijd alertheid op de huidige actualiteit en of iets nog geldig is zoals het eerder was bedacht. Een mening hebben gevormd over iets geeft houvast en duidelijkheid. Daarna kan het item een poosje terzijde worden geschoven, totdat het zich weer aandient. Wat er anders is geworden past soms niet meer in de bestaande visie. Dit checken vereist aanpassing als het niet meer correct is of voldoet. Er zijn altijd meerdere opinies mogelijk vanuit de verschillende gezichtspunten. Als alle voor- en nadelen op een rijtje zetten zijn deze altijd wel te checken, maar dit vereist alertheid en een actieve betrokkenheid. Bij nieuwigheden is het gebruikelijk de mening te vormen, dit geldt ook bij nieuwe aanpassingen en veranderingen. Veranderde inzichten kunnen een nieuw licht werpen op oude bestaande meningen of iets nog wel of niet voldoet. Het is dan meer dan met de tijd meegaan, maar de eigen keuzes over iets maken. Alles is nooit voor eens en altijd alleen maar de juiste keuze om te handhaven.

1.13. Ontwikkelingen volgen en toestaan.

De trend bij ontwikkelingen is altijd vooruitgang, zelfs al blijkt dit achteraf anders te verlopen. De keuze om verder en vooruit te gaan is de enige manier van verdere ontwikkeling en voortgang. Bij tegenslag is dit onmogelijk en zal er een nieuw soort opstart moeten komen, als na een innerlijke bezinning. Wanneer de voortgang sleur wordt, of stagneert, zal er een nieuw soort impuls nodig zijn. Dit kan van binnenuit en van buitenaf komen, al naar gelang de situatie en de mogelijkheden. Soms voelt dit als een beperking van wat er al in gang gezet is, maar het is dan vernieuwende verruiming. Halverwege de voortgang in terugkijken overzien levert meestal een ander inzicht en overzicht op. De geleerde lessen zijn dan nodig voor het vervolg, wat er goed aan was en in het oog gehouden moet worden. De andere kant met de minder plezierige ervaringen los van die situatie overzien, geeft dan vaak andere gezichtspunten. Deze herwaarderingen zijn van belang voor de rest van het project om wel, of niet te besluiten voor voortgang. Bijstellingen zijn dan beter te overzien en met de bestaande mogelijkheden duidelijk om al of niet te stoppen. Tijdens het proces is het moeilijk met irritaties en tegenslagen zuiver te blijven oordelen.

1.14. Geleidelijke veranderingen opmerken.

Een veranderende wereld is op dat moment voor een mens niet zichtbaar door de gewenning die meespeelt in tegenstand en acceptatie. Iets moeten accepteren tegen de zin in, geeft het effect van gewenning als het gedoseerd in kleine porties gaat. Terugkijkend naar het grotere geheel lijken die veranderingen dan bijna miniem, maar dat komt ook al door de gewenning. Schoolsystemen veranderen lijkt eerst de wereld op zijn kop zetten, digitale kennis inbedden onmogelijk en een ander muntsysteem invoeren onwenselijk. De verplichtende factor gaat dwars in tegen de oude gewenning en staat dan tegenover de vernieuwing. De eigen vrije keuze lijkt dan door dit te dwarsbomen verdwenen door tevredenheid met de oude situatie. Juist door verandering in een gewenningsproces kan een mens groeien, door dit als basis en uitgangssituatie te gebruiken. Boven op de bestaande kennis kan er een uitbreiding komen in andere vormen. Dit lijkt als verandering en een afsluiting van het oude, maar juist die ervaring maakt het mogelijk om te groeien. Terugkijken zonder deze noodzaak, als een evaluatie kan dit verduidelijken.

1.15. Gegevenheden checken op waarheidsgehalte.

Wat zich voordoet als de enige waarheid is vooral niet altijd de juiste benadering om iets klakkeloos te accepteren. Veel geloven denken door deze enige echte benadering als uitgangspunt te hanteren de wijsheid in pacht te hebben. Juist door de vaak moeilijk te vertalen gebeurtenissen en conclusies zijn er in elke bestaande leidraad veel onzuiverheden geslopen. Elk mens kan in principe de eigen waarheid bepalen, maar deze is niet voor iedereen van toepassing. Het eigen waarheidsgehalte moet daarom uitgezuiverd worden uit alles. Door een samenbundeling van deze waarachtige uitzuivering geeft dit een enorme verhoging van bewustzijn voor verdere ontwikkeling. Boven de eigenheid uitstijgen en geïnspireerd weten door alles en iedereen geeft een enorme boost aan de menselijke mogelijkheden. Het is te vergelijken met in een samenzang hierdoor uit de eigen dagelijkse beslommeringen te worden getild. Deze vorm van intense zuiverheid kan tot geïnspireerde acties leiden, die als goddelijke inspiratie wordt ervaren. Het is dan als het beste uit iedereen naar boven halen en dit in aardse vormen uitwerken. Bouwwerken, zoals piramides en kathedralen, maar ook geïnspireerde schilders bereiken dan een niveau dat als eeuwig wordt ervaren.

1.16. Verdelen van de benodigde energie.

Voor elk mens is alles wat er te doen, leren en moet uitgewerkt een te grote klus om dit alleen te doen. Verdeling van taken, specialisatie en interesse geeft hierin al enigszins een vorm aan ter verlichting. Iets doen wat tegenstaat en zonder motivatie moet worden uitgevoerd, werkt geestdodend. Samen voor een klus staan en de taken verdelen, geeft steun en geestelijke draagkracht om resultaten te behalen. Dit gaat is geen hobby, die als liefhebberij vrijblijvend kan worden opgepakt. Het dit samen aangaan is een andere verplichting en geeft motivatie die door allen wordt onderschreven. Als een soort familie in vertrouwen de taken oppakken voor het heil van allen, geeft innerlijke gedragenheid. Juist deze innerlijke component is van het grootste belang om uit iedereen het beste te halen in een samenwerking. Elkaars kwaliteiten weten en inzetten, evenals de eigen zwakheden durven tonen. Samenwerken geeft met deze geestelijke inwerking een positieve impuls om de uitwerking tot welslagen te willen en kunnen brengen. Alleen een klus moeten klaren betekent ook in je uppie de tegenslagen op vangen en oplossen.

1.17. Keuzes maken voor de eigen invulling.

In een samenwerking zullen anderen de invulling bepalen en dit kan tekort doen aan de eigenheid. De eigen kwaliteiten bezien is vaak een mengeling van innerlijke wens en het ego, waarbij wensen en willen elkaar overlappen. Een ander is daarom vaak beter in staat dit te kunnen scheiden en waar en bij wie er de benodigde kwaliteiten zijn. Zoals in een sollicitatiegesprek aan de orde komt wat er nodig is en wat er aan mogelijke vaardigheden voorhanden zijn. Een proeftijd is hiervoor bedoeld om in de werkelijke uitvoering te laten zien wat de kwaliteiten zijn. Voldoen aan de wensen van een ander, een meerdere of een geliefde is als een uitdaging te zien. Het lukt dan wel, of niet en eigenlijk betekent dit niet zoveel. Wat een mens er zelf aan verbindt is wat het pijnlijk maakt en dat is meestal het egobelang. Zonder ego is er weinig mogelijk, maar alleen vanuit liefdevolheid kan een gewenste invulling gestalte krijgen. In termen van het voelt goed, of niet goed is de keuze vaak wel te maken en vanuit het innerlijk weten wat de eigen kwaliteiten zijn. Als het allemaal moeizaam gaat, met veel tegenslag is het niet de juiste keuze. Wel de juiste keuze is als alles vaak als vanzelf te gaan in een vreugdevolle blijheid.

1.18. Verborgene innerlijk weten achterhalen.

In het dagelijks geheugen duiken soms gedachten, of een zeker weten op over iets wat eigenlijk onbekend is. Iemand menen eerder gezien te hebben is dan iets als een vaag en onduidelijk weten, dat snel als vergissing wordt bestempeld. Met sommige mensen is er soms een soort herkenning die niet te verklaren is. Van binnen uit en zomaar op gevoel weten hoe bepaalde situatie aan te pakken is op gevoel handelen. Vaak leidt dit tot verwarring achteraf, maar innerlijk zeker weten dat het zo moest en de enige juiste manier is. Oude verworvenheden hebben onuitwisbare sporen in het geheugen van elk mens als zadjes geplant. De ontkieming laat op zich wachten tot er aansluiting als herkenning is, dan kan het naar boven komen. Wat als een zadjie in de grond, verscholen was, komt in de geest als willekeurigheid naar boven. Pas nadien kan de verbinding worden achterhaald met het hoe en waarom en kan er duidelijkheid en inzicht komen. Inspiratie in welke vorm dan ook begint altijd op deze manier in de geest om in de aardse vorm te worden neergezet. Het ontstaan lijkt vaak te pas en te onpas, omdat het niet aan menselijke normen voldoet wanneer de tijd rijp is.

1.19. Wetenswaardigheden herinneren.

In de herinnering ligt veel verankerd om te kunnen terughalen als dat nodig is om weer te gebruiken. Bijna automatisch kan een lepel in een kom en een schep in de aarde worden gestoken. Alsof er niet over nagedacht hoeft te worden en een boek wordt opengeslagen om te lezen. Praten en huilen zijn andere zaken die ook zo vanzelf gaan, maar dit is instinctmatig als zelfbehoud. Zonder nadenken of moeten oriënteren de weg weten in een bos, is al een totaal andere vaardigheid. Dit is op het gevoel afgaan en kan oriëntatie zijn op de stand van de zon. Een baby blijkt een soort van zwemvermogen te hebben en met armen en benen te bewegen in het water. De evolutie is een onderdeel van het menselijk vermogen om te overleven en te ontdekken. Als het ware opnieuw leren en ontdekken is vaak herinneringen gebruiken en iets dat eerder is geleerd opdiepen uit het geheugen. Herkennen kan ook verwarrend werken, bij menen iemand eerder gezien te hebben, of te kennen. Vage herinneringen vloeien dan soms ineens bij het zien van een natuurverschijnsel, of door mensen geconstrueerd bouwwerk. Werkelijk ervaren ergens de weg weten te vinden is een enorme beleving.

1.20. Kleine veranderingen opmerken.

Langzaam verandert alles door de eeuwen heen en geen mens blijft hetzelfde gedurende zijn leven. Over de grenzen van de dood kijken is amper mogelijk, het weten van het voortbestaan is een gegeven. Oude gegevens zijn vaak moeilijk op waarde te duiden voor een mens, het eigen weten beperkt zich meestal tot leven in het nu. Tijdens het leven is verder kijken en zorgzaam zijn voor anderen en de wereld wel aan de orde. Legaten aan goede doelen nalaten en erfenissen regelen is een goede gewoonte. Gedurende het huidige leven zijn er veel minder spectaculaire veranderingen die ook altijd aanpassingen vergen. Dit zijn vaak simpele zaken die met leeftijd te maken hebben, zoals de visie op het eigen denkpatroon. Het verstand ontwikkelt zich en veel wijsheid komt pas met het verstrijken van de jaren. Het overzien van alle gegevens en de leringen hieruit trekken is voor iedereen mogelijk. Keuzes achteraf op resultaat kunnen beoordelen geeft inzicht in het eigen handelen. Door dit te overzien en consequenties te trekken voor het eigen handelen, leidt dit tot groeiend inzicht. Alle groei gaat geleidelijk, alertheid is daarbij altijd geboden om elke activiteit te kunnen honoreren en aandacht te geven.

1.21. Bepalende factoren uitwerken in acties.

Bij het duidelijk worden in afwegingen van keuzes is het van belang dit uit te voeren, of vast te leggen. Anders verdwijnt het in de vergetelheid en zijn alle gedachten als verloren tijd en investering te zien. Dan is dit het juiste moment om te verankeren wat in gedachten is voorbereid, dit kan in het noteren van voorlopige resultaten. Deze samengevoegde gedachten kunnen ook als idee in uitwisseling met anderen verder vorm krijgen. Hieraan beginnen vraagt een innerlijke keuze en overwinnen van de eigen onzekerheid over wat de ander van de nog niet complete uitwerking vindt. Toch zal er dan een raamwerk ontstaan en kunnen de eigen gedachten weer verder worden uitgewerkt. Door te verwoorden wat er in de gedachten is uitgewerkt, geeft dit het idee meer duidelijkheid en bestaansrecht. Erna kan er al of niet worden besloten het hele idee te verwerpen, of het te aan te passen en verder uitwerken. Deze voorlopige keuze geeft innerlijk houvast en door het woorden eraan geven wordt het in de wereld gezet. Het blijft weliswaar nog een vage onderneming, waarbij alle mogelijkheden en keuzes open blijven. Alle factoren die van belang zijn hierbij kunnen nu worden geschift in mogelijke acties en volgorde. Een goed begin blijkt altijd het halve werk, duidelijkheid in afgrenzing is overal bij noodzakelijk.

1.22. Vergeten kennis vergaren.

Wat meestal intuïtie wordt genoemd is vaak een oude gewoonte oppakken, als een vanzelf weten hoe. Alsof er in een hoekje van de hersenpan ligt opgeslagen hoe iets moet, of over het in elke situatie gewoon te weten. Het lijkt een beetje op wat een baby doet, die instinctief door huilen aandacht vraagt en krijgt. Leren hoe het evenwicht te bepalen en bewaren en om bang te zijn voor gevaren en deze te omzeilen. Dat dit zo snel weer kan worden aangeleerd is alsof het in een laasje van de hersenpan klaar lag. Veel vergeten kennis kan worden teruggehaald, maar rationeel dit te kunnen verklaren verhindert hiervoor open te staan. In de gevoelswereld ligt het anders dan in de wereld van rationele kennis, daar wordt wat niet begrepen wordt vaak wegberedeneerd. Gelukkig wordt de rationele rem genegeerd bij levensgevaarlijke situaties en deze impuls wel gevolgd. Vage flitsen van innerlijk weten wel honoreren kan door meditatie gestimuleerd worden. Door het toelaten van wat zich aandient kan de betekenis ervan worden achterhaald. Het taboe dat hierop in de westerse wereld ligt doorbreken is een langzaam vorderend proces. Verstandelijk het oude weten met de verschillende inzichten combineren reikt verder dan een visie aanhangen als de enige juiste.

1.23. Besluiten verbindingen vast te leggen.

Twijfelen aan een samenvatting van bevindingen als het juiste resultaat geeft soms verwarring. Alsof het nog niet volledig is en er nog veel meer en totaal anders moet worden uitgewerkt. Weten dat nooit iets volledig is en er altijd groei en verandering in alles is, kan een tijdelijke oplossing zijn. Geen uitwerking maken, omdat het nog niet volledig is geeft geen oplossing en opruimen van de geest. Dan kan alles weer als in het niets verdwijnen en moet het geheel weer opnieuw vorm krijgen. Kiezen voor vast te leggen van deze onvolledigheid kan in een voorlopig, of een concept van de huidige bevindingen. Zwart op wit zetten is een begrip met een zwaarte die totaal niet nodig is, alles kan immers altijd aangepast worden. Pas als er echte, innerlijke tevredenheid is met de inhoud staat kan het definitief en volledig voelen. Zelfs dan kunnen er nog toevoegingen als oude kennis bijkomen, omdat het proces doorgaat. Er is dan immers weer ruimte voor nieuwe informatie die nu los van de oude als gegevenheid kan worden toegelaten. Bij het ontdekken dat de wereld rond is, is van belang het oude concept volledig los te kunnen laten. Als er dan nog twijfels moeten worden uitgewerkt, kan dit in een vervolg hierop. Zonder de eerste basis gegevens is er geen 'verdere' uitwerking mogelijk en blijft het gissen bij het oude.

1.24. Nieuw ontdekte verbindingen verwelkomen.

Wanneer er zich duidelijk een relatie vormt tussen verschillende aspecten is het een hele klus deze te ontrafelen. Wat ervan eigenlijk het begin was, wat er vervolgens verder gebeurde en met welke gevolgen is moeilijk te achterhalen. Vaak is het begin in de stroom der gebeurtenissen als een doodgewone actie te zien zonder speciale vormgeving. Een echo horen, doffe geluiden bij het dichtgooien van een gat in de grond, vragen weinig actie evenals het dempen van een ongewenst geluid. Het in huis horen van stromend water alarmeert en is buitenshuis vaak rustgevend. Dit verschil in ervaringen is er in alles en kunnen ook als voor- en nadelen worden gezien. Acties als verstoppertjes in de grond tegen bezetters en het uitgraven van schuilkelders zijn in oorlogsgebieden een tamelijk bekend fenomeen. Wat ervaren wordt als nieuwheid, als ontdekking kan al eeuwenlang gewoon zijn. Het bewaren, of garen van voedsel in de grond is al door de eeuwen heen een gebruik. Bijzondere grafvondsten 'ontdekken' werd voornamelijk verrijking, het verleden ontrafelen is altijd al een onopgelost mysterie geweest. De ruimte verkennen zal tot nieuwe inzichten leiden waarbij weer totaal andere connecties kunnen worden gelegd.

1.25. Afdwingen van zuivere acties.

Aan alles zijn bij nadere beschouwing meerdere kanten die vaak ruwweg ingedeeld kunnen worden als positief en negatief. Op het eerste gezicht is dan op het gevoel inschatten van de waarde, of waarheid van iets dat nergens op lijkt gebaseerd. Toch is er dan vanuit het innerlijk een leidraad te ontdekken, wat wel en niet dienend is, of even terzijde kan worden geschoven. Meestal moeten beslissingen direct worden genomen, omdat actie noodzakelijk is. In een winkel boodschappen doen vereist veel direct te maken keuzes, wel of niet ergens op ingaan met overwegingen vanuit het innerlijk voelen. Zonder boodschappen thuis komen is geen optie, dus er is een druk om kortdurend te beslissen en bij voorkeur meteen. Afwijzen kan dan later tot een ander inzicht leiden, evenals meteen maar ervoor kiezen. Beide opties zijn te nemen in zorgvuldig afwegen, maar er is er nog een voorhanden: het even te laten rusten. Het liefst een nachtje erover slapen, wat in dit tijdsbestek betekent proberen het even los te laten door verder te gaan. Wanneer het dan weer naar voren, of voorbij komt als noodzaak is het de goede keus. Als intussen wel duidelijk is dat het niet noodzakelijk is, is er geen twijfel meer maar een soort nabeschouwing.

1.26. Vergeten acties herstellen.

Het is de vraag of iets wat vergeten is nog nut heeft om te herinneren en vorm te gaan geven. Afsluiten van iets is meestal een bewust proces dat wordt aangegaan en afgesloten. Een boodschap vergeten kan betekenen dat het niet noodzakelijk was, maar als het gemist wordt is er een andere betekenis. Bewust worden van elke betekenis kost energie en vraagt inzet, daarvoor is vaak geen tijd op dat moment. Soms wordt later de betekenis vanzelf duidelijk, maar vaak komen er soortgelijke zaken aan de orde. Eigenlijk zijn dit reminders die bedoeld zijn om bewustheid te creëren, want alles gaat vaak snel in het leven. Als dit moeten wordt, is er sprake van overbelasting en moeilijk als evenwichtigheid te herstellen. Bewust zijn in elke actie en rust creëren in elke situatie zou een fantastische oplossing zijn. Helaas is het hoofd vaak vol van zorgelijke zaken die er zijn en te veelvuldig de aandacht vragen. Hierop alert zijn en aan deze gedachtestromen aandacht schenken, kan door een vergeet-actie duidelijk worden. Bij het innerlijk stellen van de vraag waarom iets vergeten is, wordt meestal de drukke, zorgelijke gedachtegang weer duidelijk.

1.27. Verloren kennis en vaardigheden opdiepen.

Innerlijke toestemming is nodig om voor oude ervaringen open te staan, dan kunnen ze in vreugde worden verwelkomd. Verbazing hierover is er altijd, zomaar vanuit het niets weten wat ergens is en bijna op de automaat weten hoe iets moet en waarom. Het is totaal anders dan leren praten, of dit soort leerervaringen opdoen in het leven. Zindelijkheid groeit met de ontwikkeling om in bewustheid dit te ervaren, de mogelijkheden om het op te vangen aanbieden zou voldoende zijn. Anders is het met de kennis die nog niet voorhanden is, dit kan zo zijn vanuit allerlei praktische overwegingen. Een kind is niet geschikt om te orakelen vanuit innerlijk weten, dit zou te vaak fantasie zijn en heel soms echt innerlijk weten. Elke ouder wordt wel eens geraakt door een wijze opmerking van een kind, maar dit stimuleren zou de ontwikkeling niet bevorderen. Het ene kind is hiervoor gevoeliger dan het andere en dus geschikter, maar dit leidt alleen maar tot verwarring. Juist door ervaringen in groeiend bewustzijn op latere leeftijd, kunnen deze vanuit het innerlijk gehonoreerd worden. Dan dwingen ze respect en verwondering af, zonder dat het als onzin en als verzinsel wordt weggezet.

1.28. Gegevens vastleggen die er toe doen.

Alles wat de moeite waard is onthouden is onmogelijk, daarvoor is het leven voor iedereen te hectisch. Een boodschappenlijstje is al noodzakelijk om iets niet te vergeten, een vaag innerlijk weten verdwijnt zelfs vaak weer even snel als het komt. Herinneringen die boven komen, worden vaak als verwarrend weten ervaren die nog verder moeten worden uitgezocht. Het zijn als gedachtepilaren die onbekende kaders aangeven, zonder dat het gehele overzicht er is. Het is dan van groot belang deze vage fluisteringen in een soort steekwoorden vast te leggen. Een aantal hiervan kan uiteindelijk de leidraad tot verduidelijking van het geheel geven. Vasthouden van een gedachte is maar korte tijd mogelijk, het herhalen in gedachten ervan ook. De ervaring aan iemand anders vertellen is al erg moeilijk in eigen bewoordingen, want er is dan vaak al veel weggeleden. Het ervaren op zich is een groots indrukwekkend gebeuren, opeens helderheid zien in een soort wolk van voelen zonder zeker weten. Het kan een geur zijn die dit oproept, een beeld wat bekend voorkomt, of door een verhaal waarin wordt meebeleefd. Dan kan een flits van innerlijk weten dit opeens aanvullen, of vragen oproepen over het geheel en het weten hoe en waarom.

1.29. Geen concessies doen aan innerlijke kennis.

Het lijkt simpel om de eigenheid trouw blijven, maar in de wereld van nu heersen normen die aanpassing eisen. Wat in het innerlijk beleven de enige waarheid is, kan niet door iedereen worden begrepen. Dit kan zijn uit afwijzing van de onbekendheid, maar vaker is het niet kunnen begrijpen van de omvang en inhoud. De eigen kennis ontwikkelt zich gaandeweg als levenslessen die voor iedereen anders zijn. De lessen van een ander kunnen begrijpen vraagt eigen ervaring en veel inlevingsvermogen. Juist het kunnen begrijpen van andermans levenslessen is vanwege de persoonlijke ervaring en eigen identiteit erg ingewikkeld. Er zijn veel overeenkomsten, maar altijd is de eigen ervaring nooit die van een ander en andersom. De overeenkomsten uitwerken in een soort basiskennis met diverse mogelijkheden, is de enige mogelijke handreiking. Hiermee kan de eigenheid en de persoonlijke vormgeving deze kennis en vaardigheden integreren. Dit persoonlijke proces is niet aan de haal gaan met de kennis, maar als basis gebruiken voor verdere ontwikkeling. Wat uiteindelijk de eigen persoonlijkheid hiermee verder kan vormgeven, is altijd individueel en nooit voor iedereen toepasbaar.

1.30. Besluiten vasthouden.

Eenmaal verkregen inzichten en verbanden kunnen snel in de vergetelheid raken en gewoon weer worden vergeten. De impact van de verworven kennis kan dan te overweldigend zijn geweest en erna als een soort bescherming weer verdwijnen. De ervaringen kunnen een trauma aangeroerd hebben waar ook niet direct verder iets mee hoeft te gebeuren. Door er verslag van te doen, om het niet te vergeten kan het later worden teruggevonden en weer verder opgepakt. Hoewel de informatie dan eerst weer als nieuw wordt ervaren, roert het weten zich eigenlijk wel in het innerlijk. Dan wordt het een verworven zekerheid en kan het erna beklijven als een gegeven. Vanuit deze nieuwe basis kan er later verder mee gewerkt worden, of er gewoon zijn als een doorleefde innerlijke ervaring. De kunst om met deze inhoud om te leren gaan als een gegevenheid is een leren ervaren zonder angst voor wat er is en ooit is geweest. Dit kan zijn een oorlogservaring herbeleven door er innerlijk naar te kijken en de trauma's als van een afstand zonder angst en pijn beleven. De waardevolle aspecten hiervan komen altijd weer van pas, zoals kwaliteiten ontwikkelen van behoedzaamheid.

1.31. Begaanbare wegen ontdekken en vormen.

Elk mens is gezegend met een verziende blik om nieuwe informatie op te nemen en verder uit te werken. Als een idee kan alles van meerdere kanten worden bekeken en al of niet vormgegeven. Terugblikken kan ook, de herinnering houdt bijna alle gegevens vast, al raken ze uiteindelijk in de vergetelheid. Wanneer alle gedachten blijvend in de geest aanwezig zouden zijn, zou dit onleefbaar zijn en er niets meer uitgevoerd worden. Elke gedachte, keuze en ieder idee keuze kan worden overwogen en vervolgd door wel, of geen actie. In het laatste geval zal er geen actieve bijdrage meer aan worden geleverd, maar het kan wel blijvend teruggehaald worden. Meestal is dit in de vorm van herinneringen die zelfs verder kunnen gaan dan dit mensenleven. Oude gezangen, muziek en openstaande gedachten, zoals bij meditatie bevorderen dit terughalen en opnieuw vormgeven. Bekende visies rustig van alle kanten bekijken, geeft meestal een verruimende blik op een situatie. Het is als het ware even stil vallen om alles te laten inwerken en achter de bestaande situatie te kunnen kijken. Dit kan als een vertrouwd gevoel van saamhorigheid verder verdiepen en dan vanuit een andere visie de situatie bekijken.

1.32. Uitpluizen van voorbijgaande gedachten.

Flitsen van inzicht komen en gaan snel en voorbij, het vraagt enorme alertheid ze vast te houden om te begrijpen. Het is als vangen en vastpinnen in een actie als opschrijven, of in gedachten herhalen. Terugkomen gaat bijna nooit op dezelfde manier, dat is meestal een bewust proces van willen weten en doorzetten. Dan nog is er geen enkele garantie dat het op die manier weer voorbijkomt. Later kan er soms een herkenning van iets soortgelijks zich voordoen en is weer het vasthouden nodig. Geestelijke informatie kan wel gevraagd worden in een meditatie voor duidelijkheid, of om een probleem te willen oplossen. Dit is dan geen eenzijdige actie zoals de ongevraagde flitsen van inzicht en weten. Hetzelfde is dit als zelf een soort wens doen om iets te weten wat dan heel even bedacht wordt en weer kan worden losgelaten. Hierdoor komt er geen echte duidelijkheid, maar dit is meer een soort bewustwording. Er zal nooit op het verkeerde moment een gedachteflits zich opdringen. Alleen als er gevaar dreigt, of direct actie nodig is zal er zich iets kunnen opdringen. Dit soort waarschuwingen worden meestal geaccepteerd en later geeft dit vaak veel verbazing over dit eigen weten en deze actie.

1.33. Gebruik maken van alle mogelijkheden.

Innerlijk weten van verborgen kennis betekent niet dat het op afroep beschikbaar is, het is een langdurig en ingewikkeld proces hier toegang tot te krijgen. De vergaarde kennis is weliswaar beschikbaar, maar er is eerst rijping nodig om het te kunnen begrijpen. Een baby of kleuter kan soms wijze opmerkingen maken, maar dit betekent niet dat hij volleerd ter wereld is gekomen. Alle aardse en hemelse kennis kan groeien in het leven om tot wat benodigd is te gebruiken. De aangeboren aanleg en interesse zullen altijd een ontplooiing van mogelijkheden laten zien. Soms is het noodzakelijk dat er andere aspecten moeten worden uitgewerkt. Dan kan het lijken alsof er weinig vordering is in het ontwikkelen van benodigde kennis. Iedereen heeft veel verschillende kanten en voor een gezamenlijk resultaat moeten deze allemaal perfect zijn. Verschillende factoren moeten altijd worden bijgeschoold om een gezamenlijk project tot het gewenste resultaat te brengen. De wetenschappelijke kennis is dan even belangrijk als het samen in harmonie uitvoeren van een project. In elk mens zijn diverse kwaliteiten en evenveel tegenstanden aanwezig om in de grootse projecten zich te kunnen manifesteren. Overwinningen op het eigen ego zijn minstens even groot als in het kunnen dragen van waarachtige grootsheid.

DEEL 2: DE HOLLE AARDE.

Inleiding.

De aarde is ontstaan en in verbinding met de omringende ruimte en andere planeten en sterrenstelsels. Als een vulkaanuitbarsting te zien zijn er allerlei vormen na een krachtige explosie geëvolueerd in verdere zelfontplooiing. De bewoners die hierbij vorm kregen als ontwikkelend organisme, groeiden in harmonie met de veranderende omgeving. Van een planeetbeleid leek dan wel geen sprake, maar overal op de aarde werden ongeveer dezelfde benodigde acties ondernomen. Waterbeleid was hierbij van groot belang, want droogte werkt verwoestend, evenals overstromingen. Die wetenschappers toen waren vanuit de aardse visie gezien aanvankelijk minder bedreven, maar wel voor inspiratie ontvankelijk. Zo boven zo beneden toepasbaar maken werd letterlijk uitgevoerd op de hele planeet.

2.1. Door inspiratie uitvoering geven aan ontwikkelingen.

De gegevens van natuurlijke evenementen en beschikbare mogelijkheden, zijn voor de mens altijd een bron van inspiratie geweest. De lerende mens kan met het uitvoeren en vorm geven, verder ontdekken en ontwikkelen. Als eenmaal de nieuwsgierigheid is gewekt, kan geïnspireerd de uitwerking beginnen. Het geheel hoeft dan nog niet planmatig duidelijk te zijn. Allereerst zal deze interesse gewekt moeten worden om later tot uitwerking te kunnen komen. Dit vereist een inventiviteit en willen open staan voor nieuwe ontwikkelingen. Het is niet iedereen gegeven om over een bestaande situatie heen te kunnen kijken. Alles en iedereen heeft eigen kwaliteiten en er zijn altijd verschillende disciplines noodzakelijk. Alleen uitvinden leidt niet tot constructieve uitwerking, maar blijft in de lucht zweven. Zomaar zonder goed omliggend idee alleen alles uitwerken en gaan bouwen werkt ook niet. Een combinatie van alle verschillende disciplines tot en met de verzorging van alle levensbehoeften is voor het welslagen van elk project noodzakelijk.

2.2. Machten en krachten in evenwicht brengen.

De mens is in staat uitvoering te geven aan plannen die gerijpt zijn in de geest en te overzien wat zijn acties te weeg brengen. Daarbij is het mogelijk die acties in de geest terug te halen om te overzien wat ze teweeg hebben gebracht. Benodigde veranderingen kunnen in een hernieuwde poging worden aangebracht en voor verbetering zorgen. Elke actie is in gedachten terug te halen en te evalueren op de waarde ervan. Dit kan wisselend stemmen tot ongenoegen, tevredenheid en gedrevenheid om aanpassingen en verbeteringen aan te brengen. Soms blijkt een verbetering toch een ongewenste verandering en is de eerdere keuze de juiste. Duidelijk is dat in wezen eigenlijk alles aan verandering onderhevig is en verbeterd en verfijnd kan worden. Terugkomen op een eerder genomen beslissing kan al of niet tot verbetering leiden en dit kan allemaal in de gedachten worden besloten. De eigenheid kan met het ego de herziening aanwakkeren en er een andere, betere vorm aan te geven. Bij tevredenheid is dit niet aan de orde.

2.3. Beïnvloeding van machten en krachten.

Bestaande vormen kunnen leiden tot nieuwe verbeteringen en inzichten. Het doel, dit in een verbetering om te vormen is een ingewikkeld proces als een stappenplan. Pas hierna kan er aan werkelijk veranderingen doorvoeren worden gewerkt. Behalve in de eigen gedachten zal dit veranderingsproces ook bij anderen duidelijk weerklank moeten krijgen. Een schilder kan het werk verwerpen en het opnieuw gaan schilderen, wat anderen hiervan vinden is in zijn inspiratie bijzaak. Zijn eigen geïnspireerdheid staat boven alles en moet worden gevolgd. Van binnen uit weten en hierop handelen is een speciale beïnvloeding die dan van buitenaf lijkt aan te sturen. Hier niet op ingaan leidt meestal niet tot een succesvolle actie, waar toch eindelijk pas duidelijk wordt hoe het wel moet worden. Het is als een oefening van het ego dat het zelf wil bepalen en na het falen openstaat voor inspiratie. Door het eigen willen loslaten is er ruimte voor overgave en kan de inspiratie er zijn. Afdwingen hiervan is niet mogelijk, soms is het er nog niet de tijd voor en moet worden afgewacht. Eerst is er de eigen bewustwording nodig die dan met behulp van inspiratie kan vormen.

2.4. Water als wordende kracht gebruiken.

Als dorstlesser is water onmisbaar voor mens en natuur en daarom is opslag en zorgvuldige bewaking van de zuiverheid van groot belang. De mens ontwikkelde steeds meer mogelijkheden om op aarde door waterbeheersing te overleven. In vroeger tijden werd de landbouw afgestemd op het beschikbare water, waarbij er reserves werden uitgewerkt. Zorgvuldige beheersing van de watervoorraad en verspreidingsmogelijkheden waren noodzakelijk voor het voortbestaan. Water werd als kostbaar gezien en vervuiling was niet aan de orde in respect voor het water dat de mens diende. Om het hele jaar overal voldoende water te kunnen gebruiken werden er opslagplaatsen ontwikkeld. Bovengrondse bouwwerken als piramides en ondergrondse reservoirs die onderling waren verbonden werden aangelegd om de reserves veilig te stellen voor drogere tijden. Daarbij zijn er voor wateropslag allerlei watertorens en soorten reservoirs ontwikkeld, zowel voor irrigatie en verschillende speciale transportmogelijkheden. Vervoer via de zee en de rivieren vereist speciale beheersing van technieken. Hiervoor zijn olieplatforms en boten van allerlei verschillende grootte en vormen, voor containervervoer en cruiseboten ontwikkeld.

2.5. Tegenslagen in de natuur overwinnen.

Voor de overleving was het van belang voorzorgsmaatregelen te treffen. Zowel om de droogte en allerlei plagen aan te kunnen als enorme wateroverlast te reguleren. Veel kennis is in experimenten met wisselend succes uitgeprobeerd om tot waterbeheersing te komen. Zowel de lasten als de lusten werden voor de aardebewoners in ontzagwekkende projecten ontwikkeld. Helaas is dit nu vooral een financiële aangelegenheid geworden met economische belangen. Verbreding van een rivier betekent verhuizing van mensen die hier wonen. Waterreservoirs van gigantische omvang aanleggen dient de mens zelf vooral niet. Verstoring van het hele leefmilieu heeft grote gevolgen en zijn veelal meer statusprojecten. De Zuiderzee indammen als werkvoorziening, heeft ook voor de visvangst en zeevaart veel bijkomende consequenties gehad. De voortgang gecontroleerd vormgeven, zonder in stilstand, of achteruitgang te belanden is een moeizaam evenwicht om te vinden en te behouden. De gevolgen op langere termijn kunnen vaak niet allemaal adequaat worden overzien voor alle betrokken partijen.

2.6. Tegenstanden aangaan en overwinnen.

Wanneer er tegenslag is bij het uitwerken van een project is het van belang naar de oorzaak te zoeken. Niet alleen omdat het vaak van kwaad tot erger wordt, maar om juist het optimale uit de zaak te halen. Waar de oorzaak van de eerste tegenslag ligt, kan verheldering over de verdere gang van zaken geven. Terughalen van alle gebeurtenissen die ermee te maken hebben gehad kunnen dan worden gereset. Soms kan dit alleen door in gedachten naar de alternatieven te kijken en zelf te weten wat er beter had gekund. Vaak gaat het eerst om vrij simpele acties die gaandeweg uitgroeien tot problemen. Door alert te zijn bij de eerste vormen kan veel worden voorkomen. In de relationele sfeer kan het zijn door simpele communicatie acties te herstellen. Er zelf niet zwaar aantillen betekent niet dat een ander er licht over denkt. Juist door deze basis weer zuiver te maken vanuit het eigen gevoel erover kan veel verder leed voorkomen. Heel simpel wat er niet goed is gegaan vanuit het innerlijk erkennen en naar de ander recht zetten.

2.7. Gewonnen vaardigheden honoreren.

Bekwaamheden kunnen door ongebruik verdwijnen en dan als parate vaardigheid in het vergeetboek belanden. Als vage herinnering blijft er wel het weten dit te kunnen en door oefenen is het snel weer eigen gemaakt. Menselijke mogelijkheden zijn van een enorme grootsheid die vaak amper zo worden ervaren. Door het zich niet meer bewust zijn van deze vaardigheid wordt dan een soort kleinheid gevoeld. Zichzelf op de borst slaan over de eigen bekwaamheden is het tegenovergestelde. Vanuit het innerlijk beleven kan de mens zichzelf rechtop zien staan en de eigen kwaliteiten beleven. Door de eeuwen heen heeft de mens een vorm van nederige onderdanigheid ontwikkeld tegenover machthebbers. In een vorm van massale onderdrukking is de eigenheid van elk mens in verdrukking gekomen. Diep van binnen is er altijd een strijd in wel, of niet meegaan in acceptatie van iets. Het beleven van onrecht kan worden ontkend totdat het teveel wordt. Dan barst de bom en kan er voor rechtvaardigheid worden gestreden. Hierin komt dan weer de oude strijdlust naar boven om voor de eigenheid op te komen. Wanneer daarmee ook nog eens de overwinning wordt bereikt, kan er weer fierheid op zichzelf zijn.

2.8. Zonder aarzelen handelen als het nodig is.

Alles is niet te overzien, er zijn altijd onvoorziene omstandigheden die de eerder uitgewerkte gegevens uit balans brengen. Dit is als een vorm van groei te zien om in balans te blijven met voortgang en ontwikkeling. Het lijkt dan alsof er hevige en grotere stormen, overstromingen en orkanen woeden dan eerder het geval was. De bestaande uitwerkingen zullen altijd weer aangepast moeten worden, want niets staat stil en alles is altijd in beweging. Elke ontwikkeling vraagt nieuwe inzet, gezapig voor eens en altijd iets hetzelfde uitvoeren, vraagt geen inzet meer. Echte innerlijke verbondenheid, trots en vreugde ervaren bij een geslaagd project is voor een mens van levensbelang. Als er ergens geen uitdaging meer is die verwerkelijkt moet worden, slaat de verveling toe. De nieuwe uitdaging zoeken en vinden is vaak een soort geluk dat zomaar verschijnt en stof tot nadenken geeft. Dan zal dit eerst weer in de geest uitgewerkt moeten worden om met vallen en opstaan tot stand te kunnen komen. Als de oorzaak een natuurramp is, of een foutieve uitwerking met rampzalige gevolgen lijkt dit minder uitdagend, maar als een noodoplossing. Helaas kan alles niet altijd hetzelfde effect behouden en is nieuwe inzet altijd noodzakelijk.

2.9. Verdwenen vaardigheden opdiepen en herwaarderen.

Veel dingen in het leven maken diepe indruk in het begin, maar verdwijnen later in de vergetelheid. Vaak zijn herinneringen uiteindelijk gekoppeld aan het visuele aspect ervan. Foto's kunnen herinneringen opwekken en het hele gebeuren weer tot leven brengen. Soms herinneren anderen zich iets wat totaal weggezaakt was in de eigen herinnering. De mogelijkheden die ontwikkeld zijn als vaardigheden zijn altijd weer door oefening uit te voeren. Weliswaar in het begin meestal moeizaam en met wisselend effect want de routine is er niet meer en dan gaat het stuntelig. Wel weten van de hoed en de rand kan ook stoppen en min of meer als kennis uitdoven. Voordat dit weer ter beschikking komt te staan, zal ook de eerdere motivatie er weer moeten zijn. Om de oude wil en het onder de knie te krijgen en weer te kunnen uitvoeren gaat niet vanzelf. Soms is er zelfs her- of bijscholing voor nodig, want niets blijft hetzelfde en dit geldt ook voor gegevens en vaardigheden. Jong geleerd, oud gedaan behoeft behalve motivatie wel aandacht en oefening om up to date te blijven.

2.10. Gedeelde ervaringen verder uitwerken.

De eigen gedachten over gebeurtenissen en kennis zijn niet helemaal betrouwbaar om op terug te vallen. Een ander beleeft de eigen ervaringen vaak op een net iets andere manier. Beide kloppen wel, maar zijn vanuit deze eigen beleving toch ook subjectief te noemen. Vaak geeft het waarde vermeerdering door een belevenis van meer kanten te benoemen. De eigen waarneming kan nooit dezelfde en volledig zijn als er meerdere personen bij betrokken zijn geweest. Iedereen heeft in een groepsactie een eigen rol en intentie. Deze specifieke waarnemingen kunnen van bijzondere betekenis zijn voor het geheel en een vollediger beeld geven. Onderschatten van de eigen visie en bijdrage geeft een beperktheid die nergens toe leidt of dient. Overschatten door het enige juiste te hebben ervaren, gezien of beleefd is een omgekeerde ego inschatting. Juist het geheel, de totaliteit geeft een breder inzicht en daardoor completer beeld. Dit inzicht vanuit kleinheid terughouden is even verwerpelijk als denken alles bij het rechte eind te weten.

2.11. Verouderde begrippen en methodes bijschaven.

In gedachten is het vanzelfsprekend een oude situatie te herinneren zoals het was, veranderingen hierin lijken niet aan de orde. Pas als er iets gebeurt wat hieraan verwant is, kan de vergelijking worden gemaakt met de oude situatie. Alsof er dan een opening is om er anders naar te kijken, of mee om te gaan. Nieuwe verkregen inzichten kunnen ook snel weer vervliegen, maar oude beeldvorming blijkt hardnekkig. Het is aan de orde om actie te nemen op deze ontdekte verandering en te weten dat het niet meer hetzelfde is. Eigenlijk is dit het hele leven aan de orde dat relaties en situaties veranderen, vooral door de diverse ontwikkelingsstadia van een mens. Aanpassen aan veranderingen vergt flexibiliteit om nieuwe inzichten toe te laten en hierop voort te borduren. Dan kan er wel met nostalgisch sentiment soms even worden teruggekeken op de vroegere verouderde vorm. Alles wordt door de tijd ingehaald, stilstand is achteruitgang en tegenstand bieden heeft geen enkele zin. Nieuwe vormen ontwikkelen vanuit het beter weten is noodzakelijk voor het innerlijk weten en de voortgang van elk mens.

2.12. Verdrongen gedachten uitwerken.

Wat moeilijk is kan bewust uit de gedachten worden gehouden als het te moeilijk, pijnlijk, of gênant is. Een mislukking is altijd om van te leren om het een volgende keer beter te doen. Dit kan ook worden voorgewerkt in de gedachten en dan al kan de pijn en gene die er op ligt worden uitgewerkt. Meestal is dit eerst veel te moeilijk en wordt het als een mislukking verdrongen. In een verborgen hoekje kan dit in de geest worden afgesloten om de confrontatie ermee uit de weg te gaan. Bij alle catastrofes is er iets soortgelijks aan de hand, er hebben altijd mensen mee te maken gehad die andere beslissingen hadden kunnen nemen. Achteraf zich dit realiseren en zicht krijgen op de alternatieven, is altijd confronterend. Vooral als meespeelt het wel hebben geweten, maar niet naar het eigen innerlijk hebben geluisterd. Dit weten is dan een soort gevoel van het beter weten, wat door het eigen innerlijk te negeren geen bestaansrecht heeft gekregen. Achteraf is het moeilijk te accepteren, maar wel om van te leren en een waarschuwing voor een volgende keer. De tijd hierover laten gaan geeft later een helend inzicht en dan kan het uit het duistere hoekje van de geest verdwijnen en misschien een kwaliteit worden.

2.13. Eigen zuiverheid weten te leven.

In de gedachten gaat er veel om, wikken en wegen leidt tot zuiverheid, maar is erg ingewikkeld en tijdrovend. Er lijkt dan weinig spontaniteit over te blijven in meegaan met het gegeven dat aan de orde is. Dat is de schaduwkant en dit maakt het niet altijd gemakkelijker om te kiezen welke actie het beste is. De enige oplossing hiervoor is om het een poosje te laten rusten en los te laten. Het beste in zuiverheid willen is dan een ego willen geworden, dat ook weer losgelaten moet worden. Hierna is er wel ruimte om spontaan te kunnen reageren vanuit het eigen gevoel. Dan kan het opeens in alle eenvoud, in openheid en blijheid, in een volmondig ja van binnen uit gevoeld worden. Het is alsof alle twijfel afglijdt in helemaal zeker weten, zelfs in een moeten van binnenuit. Dit proces kan zich talloze malen herhalen en ook dit is weer een valkuil, want goed is goed en blijft ook de goede keuze. Hierna kan alles verder en ook weer verzanden in hetzelfde soort proces om de zuiverheid te vinden in alles. Stukje bij beetje wordt het dan een eigen manier om vanuit het diepste weten alles in zuiverheid te leven en als dit kunnen weer een stapje verder te zijn gekomen.

2.14. Opnieuw in verbinding gaan.

Oude denkbeelden lijken te zijn vastgeroest, maar kunnen wel worden veranderd. Met de tijd meegaan is hiervan een voorbeeld en in het oude niet verwerpen, maar nieuwe ontwikkelingen accepteren voor wat ze zijn. Dit is ook de oorzaak van het denkbeeld vroeger was alles beter, daarbij wordt dit nieuwe niet altijd als een verbetering ervaren. Eigenlijk geldt dit voor alles in het leven, ook in relaties moet alles altijd bijgesteld worden. In halsstarrigheid aan het oude vasthouden leidt tot vervreemding, het beter weten is dan verworden tot een verkeerde keus maken. Werkzaamheden kunnen vaak op een andere manier worden uitgevoerd, of blijken overbodig te worden: een bittere pil om te moeten slikken. Toch is dit als een uitnodiging te zien om een betere, nieuwe wereld aan te willen gaan. Uiteindelijk komt alles altijd op zijn pootjes terecht, maar bittere pillen geven veel tegenstand. Het ego van de mens wil altijd graag zelf het heft in handen houden, maar soms is de weg veranderd en onbegaanbaar geworden. Openstaan voor de verandering, dit als vernieuwing, of les om te leren durven en kunnen ingaan vereist vertrouwen.

2.15. Verdergaande ontwikkelingen volgen.

Wat verandert in de tijd kan bijna vanzelf gaan door veel kleine deeltjes, die uiteindelijk een grote verandering geeft. Alleen door hierop terugkijken is dit in zijn totaliteit duidelijk en meestal niet eens door het effect. Het gaat er voornamelijk om dat het begrijpelijk is en als behapbare brokken kan worden begrepen. Zoals bij de ontwikkeling van de Europese gedachte ontwikkelingen, bijna geleidelijk tot een volledige inbedding met consequenties heeft geleid. Waar wat eventueel anders kan is al niet meer duidelijk, terugdraaien kan niet meer vanwege alle verwevenheden. Het is als een sneeuwbal die is blijven doorrollen en nu een logge constructie is met veel inspraak mogelijkheden voor besluitvorming. Daarbij is er een bureaucratie en voor een leek amper meer te begrijpen vormen van instemming vereist voor alles. Onwerkbaar en tijdrovend verspillingen worden gehandhaafd door eerdere afspraken die niet herzien kunnen worden. Steeds onbegrijpelijker regelgeving die niemand meer lijkt te dienen, wordt vooraf gegaan door lobbyende partijen die hierbij baat hebben. Het overzicht is hier zelfs door de ontwikkelingen te volgen voor een leek niet meer te volgen, maar voor de betrokken partijen blijkbaar nog wel duidelijk.

2.16. Lopende acties vervolmaken.

Waarvan is begonnen zal altijd moeten worden afgesloten en het succes hangt van een aantal factoren af. De eigen energie is de belangrijkste om tot een goede afronding te komen. Ergens geen zin in hebben, of de brui eraan geven leidt nooit tot optimale resultaten. Juist door de inspiratie die van binnen uit moet komen kan iets tot een bevlogen vorm komen, die niet van aardse oorsprong lijkt. Boven de bestaande werkelijkheid uitkomen is wat een ander bevlogenheid kan geven. Dat is als een gevoel meegenomen te worden in die geïnspireerde richting, te zien als innerlijk geraakt worden. Tussen leuk, goed en interessant zit een verschil, maar dat is niets vergeleken met echte bevlogenheid kunnen aanreiken. Een ander inspireren is iets wat niet kan worden gegarandeerd, de openheid hiervoor zit in die ander. Het is er wel, maar de activatie hangt af van wat een ander hiermee kan vormen. Geen bevlogenheid kunnen voelen is teleurstellend, het meenemen in de gedachtegang vereist kunnen en durven aanreiken van het eigen gedachtegoed. Dan kan deze materie van binnenuit het gevoel aanraken en in werkbare uitvoeringen gestalte krijgen.

2.17. Verdwenen gaven opdiepen.

Innerlijk weten hoe iets gedaan moet worden, of iets in elkaar steekt komt soms plotseling naar voren en wekt dan verbazing. Vaardigheden als fietsen blijven jong geleerd, oud gedaan en dat is iets anders. Weten dat iets niet klopt, zoals onraad bijna kunnen ruiken, lijkt er een beetje op. Maar dat van binnen zeker zijn van een gedachte hoe het in elkaar steekt, is iets totaal anders. Het voelt bijna als een soort zuiver beter weten waar geen concessies over kunnen worden gedaan. Zo is het en in innerlijke zekerheid weten hierop te kunnen vertrouwen. Als een soort gebruik kunnen maken van teruggekregen innerlijk inzicht om een situatie beter te kunnen inschatten. Het is niet altijd paraat als kennis, maar wel een mogelijkheid om later terug te kunnen halen met het hoe en waarom. Dan is er weer dit zeker weten wat ontstaat en dit is dus oproepbaar om verder mee te experimenteren. Het menselijk brein is vol verrassingen, in de geest is immers veel meer mogelijk dan gangbaar in het dagelijks leven aan de orde komt en bespreekbaar is. In het accepteren van deze extra mogelijkheid kan het dan als gave worden gezien om achter de sluier van vergetelheid te kijken.

2.18. Gedwongen acties terughalen.

Het gevoel om ergens gedwongen aan mee te moeten doen heeft soms erg veel consequenties voor de persoonlijke vrijheid. De vrije wil en zelf de eigen keuze te maken is een soort verworven recht. Op basis van het eigen weten en geweten iets wel, of niet voor iets te kiezen geeft eigen verantwoordelijkheid. Dit kan zelfs tegen beter weten in toch nog een goede actie zijn, al is het maar om ervan te leren. De werkelijke vrijheidsberoving is niet alleen het beknotten en bekritisieren van de eigen mening. De vorming van een gedachte tot een plan en op basis hiervan een mening vormen om zelf een eigen actie te ondernemen is persoonlijke vrijheid. Dit dus beknotten voor iemand anders als beter weten, of als straf en onderdrukking leidt tot innerlijke opstandigheid. Het ego van een mens weet en wil van binnenuit zelf bepalen, een lerend kind krijgt dit zo met de paplepel naar binnen. Nee, is nee en ja is ja, is de eigen keus en tegenstand bieden is het eerste verzet. Het is de eigenheid van mens die gerespecteerd moet worden, zoals dit ook geldt voor de onderdrukker zelf. Een poes laat zich ook niet zomaar aaien, anders geeft een haal: het is een instinctief proces.

2.19. Vergeten waarden weer ontdekken.

Jong geleerd oud gedaan betekent dat vergeten amper aan de orde is in het gewone geheugensysteem van de mens. Alles onthouden en altijd direct op afroep kunnen reproduceren is weer iets anders, alles kan niet altijd parate kennis zijn. Alsof het in een vergeethoekje is opgeslagen en niet zomaar op elk moment paraat is om over te beschikken.

Langzaam kan deze kennis wel altijd weer worden opgediept en tot beschikking komen door eerst fragmenten zoals flitsjes kennis. Rustig dit weer een geheel laten vormen is een bijzondere gewaarwording, alsof de herinnering weer tot leven komt. Als een soort film kan het gebeurde worden teruggehaald en doorspekt met geur en gevoel weer worden beleefd. Vooral oude emoties kunnen heftig worden ervaren, zonder de pijn en uitzichtloosheid van het eerder beleefde. Alsof dit terug kijken recht doet aan het eerder gevoelde onvermogen en de nu pas herkende pijn. Dit erkennen en helen is mogelijk door er nu zoveel later los van die situatie naar te kijken. Begrijpen dat er eerder bepaalde verbanden zijn geweest die aan de basis staan van keuzes hoe in het huidige leven te staan.

2.20. Notitie nemen van innerlijke waarnemingen.

Soms gebeurt er iets wat pas langzaam achteraf in zijn geheel te begrijpen is, of duidelijk kan worden. Zelfs het gevoel vooraf kan hierbij al bepalend zijn, zoals een soort frisse tegenzin, of echte weerstand voelen. Hier proberen duidelijkheid in te krijgen is ingewikkeld. Vaak lukt het vooraf en tijdens niet, maar valt alles later pas op zijn plaats. Met een gevoel van behaaglijkheid en goede zin iets ondernemen is altijd prettiger. Moeizame acties ondernemen om iets te doen slagen vraagt altijd veel energie en doorzettingsvermogen van het ego. Gemotiveerd en vanuit het hart iets moeten doen voelt totaal anders en het is te vergelijken met de intuïtie volgen. Hiervan bewust worden vraagt veel oefening en tijd om van dit alles bewust te zijn. Soms lukt het gewoonweg niet om iets te gaan doen, of te realiseren en dan blijft het onduidelijk wat daarvan de bedoeling is. Op een ander, later tijdstip kan dan tot grote verbazing er wel weer gewoon gemotiveerd worden gewerkt. Wanneer alles dan wel lijkt te lukken voelt dit als een kado en is het eerder moeten afhaken bijna vergeten. Stoppen als het niet goed voelt is altijd beter dan tegen het gevoel ingaan.

2.21. Leren gedragen te worden en zijn.

Invalen kunnen spontaan ontstaan en als fantasie in gedachten worden uitgewerkt. Alles lijkt dan als vanzelf te gaan en de vorm ontstaat probleemloos en eventuele oneffenheden kunnen gemakkelijk worden gladgestreken. Echte handicaps zijn er in het geestelijk verbeelden niet, hoogstens om te kunnen overwinnen. Oplossingen en nieuwe ideeën geven meestal direct uitsluitel over de oplossing hiervan. Dit lijkt op dromen zijn bedrog, al is dit in een wakend bewustzijn los van de wereld staan. De zwaarte van de diverse hindernissen wordt dan niet gevoeld, de motivatie blijft leidend om een goede uitwerkingsvorm te vinden. De weg weten betekent niet dat het aardse zich vanzelf hieromheen sluit, vaak wordt dan het tegenovergestelde ervaren. Behalve zelf vanuit bevlogenheid nog heel goed weten wat de bedoeling is en hoe deze vorm kan krijgen, kan het enthousiasme snel weer afnemen. De klus op de wereld zetten en in aardse vormen uitwerken tempert het enthousiasme. Vaak niet door wat anderen ervan vinden, maar door in de eigen kleinheid gaan afwegen. Wat eerder zo simpel leek en probleemloos afgekaderd, is dan toch moeilijk uit te voeren. Het bevlogen zelf lijkt weer verdwenen in de eigen kleinheid, waar het niet gaat lukken. Terugkeren naar de eigen grootsheid is hiervoor dan de enige remedie.

2.22. Besluitvaardig afronden van mogelijke acties.

In gedachten kunnen allerlei mogelijke acties vrolijk rondzingen en herhalen met ogenschijnlijk piepkleine veranderingen. Alsof dit het maar een klein stapje is die gemakkelijk kan worden ingepast, kan alles hierdoor in een ander licht worden gezet. Wat een ingewikkeld geheel leek kan hierdoor letterlijk en figuurlijk lichter worden. De inzet in het totaal hoeft immers helemaal niet bekend te zijn, stapje voor stapje overzien maakt de uitwerking gemakkelijker. Plannen van de eerst stap in onderdelen is ook gemakkelijker te overzien, door het te verdelen in een aantal hapklare brokken. Dan kan de uiteindelijke uitwerking uitgroeien tot wat het moet worden, als een luchtkasteel dat vorm krijgt. Alle zogenaamde toevalligheden kunnen dan ook worden meegenomen om tot perfectie te komen. Opschrijven is een prima vorm om de gedachtestroom vast te leggen, aanpassen is altijd mogelijk. Dan kan ook blijken dat de uitwerking onuitvoerbaar en onmogelijk is en kan het idee worden verworpen. Vaak zal het dan later in een andere vorm zich weer aandienen en wel uitgewerkt kunnen worden. De keuze wel of niet is door dit besluit duidelijk geworden.

2.23. Vergeten herinneringen verwelkomen.

Iets wat opeens bekend lijkt veronachtzamen verhindert oude kennis te integreren uit een soortgelijke situatie. Door dit te ervaren en aanvaarden, ontsluit zich een openheid waarop verder geborduurd kan worden. Alsof er even een wolk wordt weggetrokken en dit geeft alertheid om inzicht te kunnen krijgen in de situatie. Soms is dit nodig is om later te overwegen, of wordt het al op dat moment duidelijk en dit is dan voorlopig genoeg om de actie uit te voeren. Meteen diep in meditatie gaan of in trance dit verbinden met deze huidige situatie is vooral niet noodzakelijk. Het wel registreren en met elkaar verbinden kan dan beter achteraf op een rustig moment. Zoals het zich eerder heeft voorgedaan is als een soort schouw te zien van een eerdere beleving, waarschijnlijk met overeenkomstige componenten. Achteraf kan dit soms heel duidelijk zijn, of juist veel innerlijke vragen oproepen. Dit later terughalen op een rustig moment kan dan de bedoelde inwerking hebben en meer inzichten geven. Er zijn altijd veel kanten waarop er naar een situatie gekeken kan worden en een eerdere misser kan erna een volgende voorkomen. Soms is er op een bepaald moment bij een actie wel direct inzicht nodig om te kunnen handelen, maar dat wordt dan wel duidelijk door de indringendheid.

2.24. Verworven inzichten respecteren.

Inzicht krijgen is als informatie opdoen om te gebruiken en te koppelen aan wat er al aanwezig was. Dit kunnen ook vage herinneringen zijn die dan lijken aangevuld te worden met nieuwe informatie. Oude wijn in nieuwe flessen doen, heeft altijd meerdere kanten die daarbij naar voren komen. Dit geeft vaak verwarring om te integreren en ondertussen blijft de herinnering nu duidelijk. Als aanwezig om verder uitgewerkt en vooral aangepast te worden, als een soort kennis die naar boven borrelt en aangepast moet worden. Soms is het nodig om iets bij- of na te scholen en komt er opeens een boek of een film voorbij met waar dit in uitgewerkt wordt. Het voelt meestal aan als een kado dat toevallig voorhanden komt en tot vreugde stemt. Tegenstaande, nare of vervelende dingen zijn totaal verschillend van deze gevoelservaring. Alsof het inzicht uit de herinnering vanzelf de juiste vorm krijgt en werkbaar wordt om uit te voeren. Alles lijkt op zijn plaats te vallen en de stroom zit er in door enthousiasme en van binnen weten dat dit het is en het zo moet.

2.25. Verdwenen kennis door inzichten terughalen.

Het brein van een mens is grandioos en van een enorme, ingewikkelde grootsheid met allerlei ongekende mogelijkheden. Leren, onthouden en terughalen van kennis is eigenlijk maar een onderdeel. Geheugenkennis opdiepen is maar een kleinigheid vergeleken met alle andere aanwezige vaardigheden. Het ego kan de werking van het brein beperken door alles zelf opnieuw te willen bedenken. Alles is immers al altijd al aanwezig en hoeft alleen maar worden opgediept uit het geheugen. Uitvindingen komen juist door alles los te laten en de geest erover te laten gaan die alles in de goede vorm met perspectieven zet. Denken en tobben door het te willen bedenken zijn verschillende dingen en is vasthouden aan de eigen beperktheid. De geest er vrij over laten gaan is overgave en loslaten, maar is niet eenvoudig. Afgestemd zijn op inspiratie is als een verworvenheid in overgave, om alles te durven en kunnen loslaten. Het ego loslaten in overgave om de geest erover te laten gaan, wordt niet door iedereen vanzelfsprekend meer beheerst.

2.26. Ontsloten herinneringen verder activeren.

Vage herinneringen kunnen heel snel weer in de vergetelheid verdwijnen, soms zonder een spoor achter te laten in het geheugen. Alsof de doorleving ervan niet, of onvoldoende heeft plaatsgevonden kan dit zomaar weer volledig verdwijnen. Wat resteert, is dan een vaag gevoel van wat en hoe was het ook al weer en soms zelfs zonder het terug te kunnen halen. Forceren helpt niet met diep nadenken, willen afstemmen en afvragen geeft dan geen antwoorden. Toch zijn dit de voorwerkmomenten die plaats vinden in de geest, opeens veel informatie tegelijk is niet te verwerken. Stukje bij beetje vormt het zich dan tot een geheel, zonder dat er bewustheid bij te pas komt. Alsof het een droom is die herinnerd kan worden en alleen 's ochtends een vaag gevoel van het niet meer precies weten achterlaat. Dat is het zelfde als dat het overdag even in het bewustzijn opduikt, maar dit is dan alweer een stapje verder. Juist deze onmogelijkheid het terug te halen leidt uiteindelijk tot een innerlijke motivatie. Alsof het bedje van intentie eerst volledig gespreid moet zijn met alle onderdelen die nodig zijn voor een uitwerkbare invulling.

2.27. Verregaande consequenties van gedachteordening.

Het terughalen van weten, als toestaan van de herinnering erkennen en onderzoeken, is een vorm van innerlijk weten zuiveren. Fijne herinneringen blijven meestal wel duidelijk, omdat er geen persoonlijke, of pijnlijke lading opzit. Nare gebeurtenissen vergeten is een vorm van defensieve actie, vaak te begrijpen als zand erover. Dan beland de herinnering weliswaar in de vergetelheid, maar kan altijd en vaak onverwacht weer opdoemen. Meestal is dan het gekoppeld aan iets anders, zoals een idee dat iets onmogelijk is. Onderzoeken hoe en waarom deze gefixeerde mening is ontstaan kan veel helderheid geven voor een huidige situatie. Na het opnieuw bekijken van het ontstaan ervan kan dit nu in een heel ander licht komen te staan. Dan is zand erover door puin ruimen en helderheid als een opluchting te ervaren. Geloven in de eigen mogelijkheden, met vertrouwen in de eigen goedheid en zuiverheid geeft veel ruimte om in vreugde in te vullen. Het oude is geweest en ervan leren leidt tot grotere wijsheid en optimisme om verder te gaan. Vaak blijken oude bekwaamheden als kwaliteiten altijd weer van nut te zijn.

2.28. Doorgegeven kwaliteiten koesteren.

Iets leren beheersen vereist behalve inzet en inspanning meestal ook veel doorzettingsvermogen om deze vaardigheid te ontwikkelen. Het leren eigen maken en ontwikkelen van een vaardigheid kan erna tot een verworven kwaliteit uitgroeien. Veel verworvenheden verdwijnen bij ongebruik min of meer in de vergetelheid als het niet dient, of vreugde geeft. Leren veters strikken is een noodzaak, maar hierbij zal niet altijd vreugde en trots worden ervaren over deze verworven bekwaamheid. Daarvoor is iets anders nodig wat los staat van het nut en de noodzakelijkheid, hierbij de diepe vreugde beleven van begeestering. Trots voelen over de ontwikkelde vaardigheid als eigen bekwaamheid is een eerste stap. Iets in de vingers krijgen geeft een gevoel van verruiming van de eigen mogelijkheden. Dit kan op elk gebied worden ervaren, ramen, of een auto wassen kan werkplezier geven die van binnenuit komt. Het gaat hier niet over diepe inspiratie, maar door een gevoelsbeleving de wereld aan te kunnen met de eigen mogelijkheden.

2.29. Herinneringen koesteren en hergebruiken.

Het innerlijk weten is als een bewaarplaats van opgedane ervaringen met de leringen die hieruit getrokken kunnen worden. Een mens hoeft niet steeds weer dezelfde lessen te leren, want het is de bedoeling, dat het geleerd beklijft in het innerlijk weten. Dat lijkt wat irreëel, maar wat wel hetzelfde lijkt is in een andere ervaring vaak net even anders, het is als een verfijning te zien. De goddelijke volmaaktheid op aarde verwezenlijken is voor elk mens weggelegd, maar dat gaat geleidelijk en niet zomaar in een keer. Juist dit geleidelijk aan bewust worden geeft ruimte voor afwegen en keuzes maken. Soms kunnen die als vanzelf worden gemaakt, maar vaak komt het inzicht pas na vallen en opstaan. Diepe teleurstellingen kunnen erg veel pijn veroorzaken, maar ook tot enorme inzichten leiden. Juist in het ervaren van hoe iets niet zou moeten kan er kracht worden opgedaan hiermee om te gaan. Vaak geven de soortgelijke ervaringen erna een zeker weten, met een vaak pijnlijke doorleving van alle aspecten. Dit is dan als verworven wijsheid te zien en een verrijking voor het innerlijk weten.

2.30. Gebruikmaken van oude en nieuwe kennis.

Elk mens leeft in zijn eigen gedachtewereld met een eigen kijk op de gang van zaken in de wereld. Schoolkennis kan worden gehanteerd om alles in proporties uit te werken in het dagelijks leven. Oude kennis draagt bij aan het begrijpen en het tot stand komen van uitwerkingen en gebeurtenissen. De werkelijkheid begrijpen heeft veel facetten die vaak ongrijpbaar zijn door de gegevens, zoals ze op dat moment zijn vormgegeven. Daarbij lijkt de toekomst belangrijker met allerlei mogelijke vernieuwingen en uitbreidingen. De verworvenheden uit het verleden worden vormgegeven door innerlijke gedrevenheid en inspiratie. De mens heeft zich altijd willen verwezenlijken vanuit innerlijke gedrevenheid en dat is wat de ziel wil vormgeven. Het lijkt nu bijna onwerkelijk en onuitvoerbaar hoe de enorme bouw- en waterwerken zijn ontstaan. Helaas is er veel nog niet herontdekt en is dus nog onbekend met veel onduidelijkheden hoe dit indertijd tot stand is gekomen. Voortborduren op deze eerder verworven kennis kan door diezelfde inspiratie wel weer tot grootse resultaten leiden.

2.31. Vergeten kennis toelaten.

Ontdekken dat er vroeger met onbekende middelen onverklaarbare resultaten werden behaald stemt tot verbazing. In het weten dat er meer is dan op dat moment voor het oog zichtbaar is, of kennis is die nu niet meer voorhanden is, kan dit als uitdaging worden gezien. Achterhalen wat en hoe is niet altijd wetenschappelijk haalbaar, veel kennis is in de loop der eeuwen verloren gegaan. Gissen is een ander weten dat in gedachten als een soort denkbeeldige voorstelling vorm kan krijgen. De eigen werkwijze kan door het vooraf te visualiseren, iets opleveren, of tot opmerkelijke inzichten leiden. Zoals door het proberen een denkbeeldige voorstelling te maken over de gehanteerde werkwijze bij al die verschillende constructieve vormen op aarde. Juist door ook de dilemma's te ontrafelen zullen dan vooral de onmogelijkheden naar voren komen. Aangezien dit toen geen onmogelijkheden waren, kan de puzzel in de eigen geest misschien een aanknopingspunt voor de oplossing vinden. Wellicht zit deze eigen oplossing verborgen in wat zich voordoet, niet laat zien en dus niet zomaar begrepen kan worden in deze tijd.

2.32. Combineren van innerlijk weten en kennis.

De aarde zien als een vuurbal die regelmatig een ontlading geeft, is een te kortzichtige interpretatie. Rivieren en rotsen geven evenwicht in een vorm van balans om een vruchtbare aarde te ontginnen. Al miljoenen jaren is dit aan de orde en veel oude stammen deden ontdekkingen die anders werden geïnterpreteerd. Vanuit diep gelovige rituelen werd Moeder Aarde geëerd en ook water werd als levensbron voor alles en iedereen gezien. De natuurlijke schatten konden als verrijking worden gedolven en benut om de mens te dienen. Helaas is dit veelal in onbruik geraakt en wordt er vanuit winstmotieven gekapt, vaak met afvalstoffen vervuild en leeggeroofd. Waar eerder met waterstromen als een natuurlijke rijkdom het land bevoeid werd, is het nu met waterkrachtcentrales een economisch belang. Het vernuft van de mens om de innerlijke schatten van de aarde te gebruiken is veelal misbruik geworden. Voor economische verrijking bomen uit het oerwoud kappen, is de doodsteek voor de natuurlijke habitat van veel dieren. De innerlijke moraal lijkt zoek te zijn in het investeren in gewin, met als gevolg het misbruiken van aardeschatten zonder dienstbaarheid en respect voor het leven op aarde.

2.33. De verborgen holle aarde.

Langzaam komt er besef dat misbruik van de aardeschatten onwenselijk is en dat de aarde zoals die zich voordoet een totaal andere is dan in uitgegraven mijnen zichtbaar is. Gangenstelsels kunnen soms een inkijkje geven waar iets te zien is en begint, nog verborgen is, of ophoudt en het hoe en waarom blijft veelal onduidelijk. Waar water en diverse soorten gesteente te zien zijn, kan meestal alleen worden gegist en ter plekke geconstateerd. Bodemschatten als diamant, gas, goud, olie, plutonium zilver en zout worden uit de aarde gehaald, meestal voor industrieel gebruik zonder de waarde voor de aarde te begrijpen. Voor deze toe-eigening van bodemschatten worden veel oorlogen gevoerd en de vervuiling van de aarde door de restprodukten wordt als afval achtergelaten. De vage theorie dat het midden van de aarde een vuurbol is, komt van het lavavuur dat te pas en te onpas uit bergkraters lijkt te komen. Water op en in de aarde is een bodemschat die in bronnen en putten in de oude culturen al eeuwen werd gebruikt. De ingenieuze afwateringssystemen waren nuttig en onmisbaar voor het leven op aarde. Vanuit de mythologie zijn over de holle aarde diverse vertellingen bekend en was de onderwereld een wezenlijk deel van het aardse leven.

DEEL 3: ALLES IS VERBONDEN.

INLEIDING.

Veel kennis is verloren gegaan in de loop der eeuwen en dit heeft de ontwikkeling van de mensheid gestagneerd. Er zal eerst een opening moeten komen in de loskoppeling van het denkend alwetend te zijn van het menselijke brein. De verloren kennis is wel weer beschikbaar, maar alleen als er echt sprake is van een zuivere en daadwerkelijke overgave. Alle gevaarlijke ontwikkelingen rond de diverse soorten energie zal eerst gezuiverd moeten zijn van egobelangen. Dat kan pas als alle gemeenschappelijke belangen vanuit dezelfde richting het juiste voor de hele mensheid willen nastreven. De mens kan op een bewust niveau leren leven zonder overschatting van zijn eigen ego belangen. In dit leren overstijgend te denken vanuit het gemeenschappelijk belang is als een goede herder. In de eigen goddelijkheid leven kan door iedereen worden verwezenlijkt op aarde. Door goddelijke inspiratie het eigen ween overstijgen is mogelijk voor elk mens.

3.1. Geen concessies doen aan de eigen waarheid.

Bij elke actie is er sprake van grenzen aan wat goed en waar is en wat net niet, of helemaal niet. Eigenbelang is hierbij moeilijk af te bakenen en het is een gemakkelijke valstrik het eigen beter weten te bedotten. Het gevoel is dan maar een gevoel, weliswaar zacht en dwingend in zuiverheid. Het ego is een ander gevoel zoals iets willen weten en vooral beter weten. Als een dwingende zelfzuchtigheid voor het eigen belang staan om na te streven. De grens is altijd moeilijk te hanteren, wanneer is het nog wel zuiver en waar begint de onzuiverheid. Het is te vergelijken met thuis een snoepje uit de snoeptrommel pakken en dit ook in een winkel doen. Waar het van een verkeerde onschuld overgaat in stelen is een breed terrein. Toch zal elk weldenkend mens dit moeten kunnen hanteren en met de grenzen van welwillendheid en rechtschapenheid kunnen omgaan. Een dief worden, daar kiest niemand vrijwillig voor, meestal vanwege de straf die verwacht kan worden. Een tik bij een snoepje daagt het ego uit om dit door liegen te kunnen voorkomen en de eerlijkheid geweld aan te doen. Geen straf willen krijgen verandert snel in geslepenheid van de ego waarheid.

3.2. Vervlogen kennis.

Oproepen van herinneringen is eenvoudig en eigenlijk is het zo ook met oude kennis en vervlogen herinneringen. Eerst lijken flitsen uit vervlogen tijden een soort verzinsels te zijn, pas later kan er een soort herkenning in geaccepteerd worden. Eigenlijk is het een soort van onderdrukking, of valse bescheidenheid innerlijke beelden uit vroeger tijden te negeren. Elk mens groeit op met hoe hij is en wat hij eerder was, is geweest in het verleden. Het lijkt ook op een beetje terugkijken naar een eerdere levensfase, veel ervan vervaagt langzaam en wat er resteert zijn vage herinneringen. Het terughalen hiervan is ongeveer hetzelfde als herkenningen uit vervlogen tijden. Dit is ongeveer als een deurtje verder, maar hierdoor gaan vereist een open mind. Durven toelaten en niet gek zijn, is de eerste hindernis die moet worden overwonnen, want hoe dit geweten kan worden is beladen. Zowel het negeren uit angst voor wat er voor beelden naar boven komen als valse schaamte inbeelden, of te denken alwetend te zijn. Het is als een raadsel innerlijk ontrafelen en vanuit zuiverheid alle herinneringen als pure belevingen durven accepteren.

3.3. Wonderlijke ontwikkelingen.

In de afgelopen eeuwen zijn er veel veranderingen in allerlei opzichten geweest, zowel voor de mens als voor de aarde. Bewustheid wordt steeds meer normaal, waar vroeger slavengedrag en de leider bepaald, normaal was. Dit heeft niet met individualiteit te maken, dat was er altijd wel met voor- en afkeuringen, maar met bewustzijn. Het bewust leren en kunnen overzien van een situatie en daar zelf verantwoordelijk voor zijn en voelen. Dit betekent verantwoordelijkheid moeten nemen voor het eigen geluk en wensen laten uitkomen. De mentaliteit om niet meer voor een dubbeltje geboren te zijn, is geopend voor iedereen om een kwartje te kunnen zijn. Dat maakt het leven en de eigen invulling niet eenvoudig om er een gewenste draai aan te geven. Die bewustheid bij mannen en vrouwen geeft binnen de totale samenleving alles een andere kleur. In een gelijkwaardige rolverdeling mogen mannen ook liefdevol hun kinderen knuffelen. Het ego van mannen en vrouwen ontwikkelt zich steeds verder met de waarden en normen van de samenleving die veranderen.

3.4. Geloven in de eigen innerlijke visie.

Gedachten die vorm moeten krijgen zijn totaal verschillend geworden van de eerder begrepen waarheden. Dat is de zwaarte van de stof die gevoeld wordt bij het neerzetten met alle consequenties. Wanneer alle consequenties duidelijk worden, is het omgeven door een web waar het begin en einde niet van te zien is. Dit laten voor wat het is lijkt ontrouw te zijn aan een innerlijk besloten actie, maar dat is de enige manier om tot een uitwerking te kunnen komen. Vanuit de geest krijgt dit vorm en kan dan stukje bij beetje worden uitgewerkt. In het begin lijkt dit vaak onbelangrijk, maar het is van essentieel belang voor de hele vormgeving. Zoals beginnen zonder een gedetailleerd kostenoverzicht, wat bij de financiële consequenties totaal verlamdend kan werken. Juist dan is er een soort afwachten in de flow en kan alles de revue passeren zonder rem op wat er speelt, tot er opeens een wel werkbaar idee voorbij flitst. Het lijkt vaak simpel, maar is een eerste stap die gezet wordt al is dit een notitieblok kopen, of een folder aanvragen.

3.5. Geloven in de eigen mogelijkheden.

Zelfbewustzijn is een kwaliteit die vaak als onverschrokkenheid en beter weten wordt neergezet, als een boven het maaiveld uitsteken. Kien aanvoelen en van binnenuit weten is een kwaliteit die meestal als kleinheid en in stilte wordt geweten. Excelleren houdt vaak geen sociale componenten in, maar als het ware als een ego invulling, om de beste te willen zijn. Dat dit niet ten koste van iemand of iets hoeft te zijn is niet het belangrijkste, maar de twijfel van binnenuit, is geeft onzekerheid. Voorzichtigheid is een kwaliteit die hier eigenlijk overbodig is, want dan speelt het ego weer mee en niet het innerlijke zelf. Leren voelen en weten waar de grens tussen het ego en het innerlijke zelf ligt in weten wat er echt en mogelijk is, is moeilijk. Het kleine zelf is vaak een aangeleerde houding van bescheidenheid, maar doet het innerlijke zelf tekort in zelfbewustheid. Zelfbewustheid is het hoofd rechtop houden en recht doen aan de eigen kwaliteiten en deze niet zelf te gaan bagatelliseren. Dat is de eigenheid onrecht aandoen, meestal uit angst dat de eigen mogelijkheden valse opschepperij is.

3.6. Bevlogenheid erkennen en eren.

Ergens warm voor lopen kan uitgroeien tot enthousiasme en bevlogenheid, alsof de inhoud vleugels van mogelijke uitbouw en verwerkelijking krijgen. Dat dit niet altijd en oproepbaar is, heeft vooral met de uitvoerbaarheid te maken. Menselijke gedachten kunnen alle kanten opgaan, het uitwerken in aardse vormen vereist diepgaande overwegingen. De eigen idealen stroken niet altijd met het gemeenschappelijk belang, zoals carrière maken of rijk willen worden. Een goede baan en hierin de eigenheid willen manifesteren is aan grenzen gebonden en is als een individuele actie te zien. In dromend fantaseren over een leven met een belangrijke baan is altijd anders dan in de werkelijkheid. Rijk zijn heeft ook andere consequenties die het leven vaak niet gemakkelijker maken. Fantaseren kan in de geest en enorme bevlogenheid losmaken, dit ook daadwerkelijk invullen vereist terug kunnen dalen op aarde. Niet om dan ontmoedigd alles weer te laten gaan, maar om open te blijven staan voor wat er wel mogelijk is. Soms kunnen kleine dingen dan vorm krijgen en is het dagdromen niet voor niets geweest. Door het even loslaten van de werkelijkheid is er dan ruimte voor een eerste stap van een andere goede actie.

3.7. Herkennen van innerlijk weten.

Vaardigheden die in de jeugd zijn aangeleerd en amper meer worden gebruikt, zakken weg in de vergetelheid. Als het nodig is blijken ze weer paraat te zijn en zo is het ook met eerdere belevenissen. Diepe devotie en heiligheid ervaren bij het zingen van een lied, het zien van een beeld is soms verwarrend. Waar deze diepe geraaktheid vandaan komt is niet te herleiden, maar als onbekend een bekende emotie ervaren. Deze kennis is weliswaar niet precies te herleiden, maar wel erg waardevol om te ervaren. Innerlijk beleven geeft vaak veel diepe ontroering en erna kan het weten als vage herinnering het leven blijvend verrijken. Zonder het precies te weten is er veel vaag innerlijk weten en dit komt ook in het oppakken van oude gebruiken weer naar boven. De werkelijke intentie van een kaarsje opsteken, wierrook gebruiken, of bidden als bescherming tegen onweer is vaak niet als kennis te zien. Oud innerlijk weten, kennis en vaardigheden zijn in elk mens aanwezig, maar komt niet zomaar vanzelf beschikbaar.

3.8. De eigen innerlijke waarheid leren begrijpen.

Herinneringen aan gebeurtenissen kunnen verschillende gevoelens geven, die weer diverse emoties teweeg brengen. Deze kunnen variëren door te denken aan gelukzalige, onduidelijke en verwarrende, pijnlijke en verdrietige, of vrolijke voorvallen. Het hele leven is een aaneenschakeling van het ervaren van allerlei gevoelens van zin en tegenzin en hiervan altijd bewust zijn is onmogelijk. Elke situatie is aan verandering onderhevig, een gezellig gesprek kan veranderen in onenigheid. Vaak is de oorzaak onduidelijk en kan het tij niet direct worden gekeerd, omdat de angel niet te zien maar wel te voelen is. Vage gevoelens geven onrust in het bedenken van een soort oplossingsstrategie om te redden wat er te redden is. Ruzie en falen, wil niemand en alle zeilen bijzetten is dan een soort herstelactie die tot mislukken gedoemd is. Zolang de oorzaak, de reden nog niet met de innerlijke waarheid overeenkomt blijft het gissen. Diep in het gevoel gaan kan nooit op dat moment en de verwarring moet dus anders worden opgelost. Negeren is een optie als het te pijnlijk ligt, schuldig voelen en excuseren ook als dat noodzakelijk is ook. Het innerlijk gevoel erbij is van belang en negeren geeft soms even wat ruimte om op orde te krijgen welke (re)actie een volgende keer de beste is. Blijven negeren geeft scheve verhoudingen, evenals excuseren en dit zal van binnenuit op orde moeten komen.

3.9. Vergeten weten toelaten.

Soms is er een zeker weten van binnenuit dat iets mogelijk is om te maken, of te doen op een speciale manier. Alsof er een luikje met beschikbare kennis is geopend en deze kennis zomaar beschikbaar is. Het weten dat dit zo is vraagt een openheid naar mogelijkheden die voordien onbekend waren. Gekscherend hierover doen is een manier om het zelf te verwerken en kan dan ook bij anderen met dezelfde ervaring worden begrepen. Iets van binnenuit weten, waarderen en uitvoeren lijkt snel een beetje op voor God spelen en dit is risicovol voor de eigenheid. Alsof hier een gevarezone omheen ligt, die vraagt om gebagatelliseerd te worden. Ook dit is een nogal breed terrein, wat vooral geen duidelijkheid geeft over wat er speelt. De innerlijkheid de ruimte geven en deze oude kennis er laten zijn is honoreren van de eigenheid en het eigen weten. Hiermee naar buiten treden is weer iets anders dan vanuit de eigenheid dit accepteren. Dan kan het groeien in zeker weten en als kwaliteit langzaam in het leven worden ingezet, zonder als boze tovenaars te worden gelyncht.

3.10. Oude tegenstanden veranderen.

Wat geweest is kan zijn waarde bewezen hebben of niet dienend zijn gebleken en dan mag het weg uit de herinnering. Dit verwijderen, of opzij zetten kan voelen als een weggooien als waardeloos, maar zo is het niet. Alles kan niet altijd paraat, geëerd of bewaard blijven, elk mens mag de eigen selectie toepassen. Het is als het bewaren van berichten, soms zijn ze als spam helemaal niet dienend en kunnen meteen verwijderd worden. Tussen waardevolle en tegenstaande berichten zit ook een groot verschil, de eerste vraagt nauwelijks een overweging om te beantwoorden. Toch komt hier op den duur ook een selectie bij kijken en dan wordt er weer vanuit andere motieven, zoals om op te ruimen naar gekeken. Er blijft altijd een kritische selectie nodig of iets nog dienend is, of het nut al heeft bewezen. Gaandeweg kunnen gedachten over de inhoud veranderen en zelfs van een positief gevoel erbij een tegenstand worden. In een flexibel waardesysteem blijft niets hetzelfde, als de groei eruit is mag het worden verwijderd. Als het immers nodig is, komt het nog wel eens in een andere vorm op het levenspad om van te leren.

3.11. Toelaten van innerlijk weten en intuïtief handelen.

Overwegingen maken of iets wel helemaal goed is om te doen is een vorm van zorgvuldigheid en voorzichtigheid. Door fouten leren is nooit plezierig en bij intuïtief weten dat iets anders moet en verkeerd is, is een lastige zaak. Innerlijk weten en de mening van een ander honoreren, doet tekort aan de eigenheid. Elk mens weet van binnenuit meer dan hijzelf kan vermoeden en hiernaar handelen is weer iets anders. Innerlijk weten en aanvoelen zijn kwaliteiten die de ruimte moeten krijgen van het ego en vragen durf, om van hieruit te handelen. Door allerlei vastgelegde regels en waarschuwingen om niet buiten de lijntjes te gaan is het een dappere daad om op de eigenheid te vertrouwen. Door de eigen wijsheid te honoreren betekent niet tegen de vaststaande regels in te gaan, al voelt en lijkt dat wel vaak zo. De eigenheid eren vraagt veel zelfbewustzijn en het voelt vaak als trotseren om niet de mening van anderen te volgen. Elk mens is vrij om zijn eigen gedachten uit te voeren en zijn eigenheid te leven, als het anderen niet schaadt. Het kunnen trotseren van opgelegde regels betekent geen recalcitrante houding, maar juist een inventieve vormgeving aan de eigenheid.

3.12. De eigen mogelijkheden uitbreiden.

De eigenheid leren ontdekken en vormgeven geeft een verruiming van ideeën en mogelijkheden. Het brein kan intuïtieve gedachten aan uitvoerbare koppelen aan acties en mogelijkheden en dat is een vrije stroom van vreugdevol ontdekken. Voorwerken in de geest van allerlei uitvoeringen geeft een breed zicht krijgen op allerlei onverwachte verrassingen. Het is als in een winkel ontdekken wat er allemaal te koop is los van het boodschappenlijstje, maar wat er als mogelijkheid voorhanden is. Dit kan zich dan vrij ontwikkelen in het brein tot de vormgeving met benodigde spijkers, of ingrediënten. Het lijkt alsof het toeval steeds meer vreugde gaat geven, van het vinden van een dubbeltje op straat tot een toevallige aanschaf die later nodig blijkt te zijn. Dit 'toevallen' kan een verworven vertrouwen geven in de eigen capaciteiten en dat alles voorhanden is, of komt wat er nodig is. Bouwen op het eigen innerlijk weten geeft een zelfstandige zekerheid dat er vanuit het innerlijk veel meer op alle invoelen en kennis voorhanden is. Luisteren naar het innerlijk geeft een rijk intuïtief zeker weten wat het goede op welk moment is van de mogelijkheden die voorhanden zijn.

3.13. Vergeten gevoelens herkennen en waarderen.

Vaak hebben herinneringen in het geheugen een label gekregen als fijn, prettig, vervelend en pijnlijk. Alle variaties zijn mogelijk nu weer te ervaren, al is het graven in de vervelende en pijnlijke herinneringen. Die liggen vaak ver weggestopt en bedekt met een vorm van afgesloten zijn, zonder opgelost te zijn. Een aantal gebeurtenissen in het leven zijn te pijnlijk, gênant, of onoplosbaar om weer geconfronteerd te worden. Toch is dit niet voor eeuwig en altijd hetzelfde gevoel en kan er later anders naar gekeken worden en mee om gegaan. Wanneer er een herinnering naar boven komt is het niet zo moeilijk dit te negeren en er niet bij stil te staan. Dan verdwijnt het bijna vanzelf wel weer in de vergetelheid en lijkt het zo als het ware opgelost. Durven in een herinnering te gaan, kan een totaal ander beeld geven van die situatie, omdat alle randvoorwaarden meestal veranderd zijn. Terugkijken kan dan een bijzonder mooie ervaring blijken te zijn die veel begrip voor de eigenheid oplevert. Vooral als het lang geleden is, kan dit door het nu te kunnen begrijpen een verrijking en liefdevolle vergoelijking van oud zeer zijn.

3.14. Achter de feiten de waarheid zoeken.

Iets is niet altijd wat het op het eerste gezicht lijkt te zijn en is het van belang het gevoel van twijfel te honoreren. Soms ligt de oorzaak in een soort oude angst om bedrogen te worden en dan is het bedoeld als een waarschuwing. Alert zijn en blijven op onrecht, door schade en schande wijs geworden telt hier dat een gewaarschuwd mens telt voor twee. Waar en wanneer deze ervaring eerder is opgedaan is op dit moment niet belangrijk, het innerlijk weten en dit honoreren wel. Ingeboren angsten om gevaarlijke situaties uit de weg te gaan is ongeveer hetzelfde, maar dit betekent niet als een angsthaas alles wat onbekend is mijden. Van binnen weten en hiernaar handelen is vaak een eerder geleerde les, die naar boven komt in een soortgelijke situatie. Bij twijfel of deze manier nog dienend is, kan de eigenheid beslissen de confrontatie aan te gaan. Dan is er dezelfde alertheid in een andere uitwerking die weer tot groei kan leiden. Niet door schade en schande wijs geworden en naïef en roekeloos de situatie in te gaan, maar weloverwogen een oud patroon aangaan om dit te wijzigen.

3.15. De eigen herinneringen koesteren.

Het eigen innerlijk weten dat als uit het geheugen lijkt te komen is de eigen innerlijke waarheid. Deze is niet altijd zomaar voorhanden en oproepbaar, meestal gaat er een ander innerlijk proces aan vooraf. Het dagelijks weten verloopt met de uitvoering van verschillende activiteiten, die noodzakelijke, vaak routine handelingen zijn. Eten en drinken zijn niet altijd een proces van keuren en diepe verzaliging, maar voeding om de dag door te komen en dat gebeurt vaak bijna onbewust. Ondertussen is er tijd genoeg om andere dagelijkse besognes de revue te laten passeren, die allemaal ook als vanzelf zich gaan voordoen. Wanneer dit allemaal in rust en probleemloos verloopt, kan er zich tussendoor opeens een gedachte-idee vanuit het innerlijk aandienen. Vaak is het een soort aanvulling van wat er gaande is, maar soms een soort attentiepunt om rekening mee te houden. Dit kan vrijblijvend worden gehonoreerd, of op dat moment als niet relevant worden gezien en vergeten. Soms kan de uitwerking ervan op een later tijdstip te zien zijn, die dus al eerder werd aangeven en in een soort al weten.

3.16. Het heden en verleden verbinden.

Veel thema's kunnen niet in een keer volledig worden uitgewerkt in het leven. Ze komen gedoseerd terug en kunnen door een nieuwe vorm worden uitgebreid. Het is als leren lopen vanuit kunnen staan door omhoogtrekken. Rennen is dan als een volledige ontwikkeling in een proces dat stapje voor stapje verloopt. De een zal dit nog uitbreiden met hindernissen en een ander doet het kalmpjes aan. Waarom er deze verschillen in lichamelijke ontwikkelingen zijn, hangt af van de persoonlijke voorkeuren en mogelijkheden. Ontdekken van wat al bekend is, hoeft dan niet verder te worden uitgewerkt. Wel of geen angst hebben voor water om te verdrinken is ongeveer hetzelfde proces, het ene kind spettert er op los en een ander vindt het maar niks. Voorkeuren en eerdere ervaringen zijn als een mengelmoes in elk leven te bedenken. De oorzaken zijn en worden vaak niet duidelijk tot er een confrontatie aan de orde is. Dan kan elk mens opeens uit zijn comfortzone in actie komen om iemand van de verdrinkingsdood te redden. Bijna ongemerkt komen er merkwaardige toevalligheden, waardoor een ander dan het gebruikelijke repertoire aan acties mogelijk zijn.

3.17. Vertrouwen op ingevingen.

Weloverwogen weten wat te doen vraagt een gedegen voorbereiding, waarbij er vaak leuke ideeën in de geest de revue passeren. Deze afwegen in bruikbaarheid is een proces van wikken en wegen, want alles heeft zijn voor en tegen. Waar de ideeën en de inzichten vandaan komen is bij het afwegen voor het verstand niet zo belangrijk. Dit hoort bij de mens als gegevenheid dat hij dingen kan bedenken, uitrekenen en bewerkstelligen. Als de eigen ratio is dit zijn verstand, verbonden aan de geest en te zien als geest. Deze spirit zorgt er ook voor opeens aan iets herinnerd worden als dat de mens dient op dat moment. Hoe en welk proces dit is en waardoor, hoeft niet duidelijker te zijn als een gegeven dat voorhanden is. Bij het woord ingevingen en doorkrijgen begint zich iets zweverigs te vormen, waarbij de andere kant op gekeken wordt. Dit toelaten, of uitpluizen zou tekort doen aan het weten met het eigen brein en de grens is moeilijk te achterhalen. Opeens van binnen uit weten wat te doen, is dus een gegevenheid die bij de mens hoort. Er gebruik van kunnen maken hoort bij de eigenheid en de mogelijkheden die er zijn.

3.18. Innerlijke weetjes honoreren.

Tijdens werkzaamheden kunnen er opeens flitsjes inzicht voorbij komen hoe deze activiteit ook anders kan worden uitgevoerd. Hierop direct inspringen is meestal niet aan de orde, maar als het ongeveer drie keer voorbijkomt, kan dit wel. Meer als probeersel dan als zekerheid voor een beter resultaat, want niet geschoten is altijd mis. Wanneer dit proberen dan een resultaat naar tevredenheid oplevert, voelt het vaak een beetje vreemd dit aan de eigenheid toe te schrijven. Dan wordt deze succesactie vaak enigszins gebagatelliseerd, omdat het eigenlijk geen eigen idee is geweest. Dit is een vorm van bescheidenheid die correct is, maar de mogelijkheid heeft geopend om sneller ingefluisterde inzichten te honoreren. Het ego wil zo graag alles ZELF ontdekken en dat is nergens voor nodig. Als een ander dit zo doet is dat immers ook OK en zelfs soms iets beter. Soms is dit uit de jeugd dingen herinneren, of kan het uit vervlogen tijden zijn als iets bekend voorkomt. Het geheel van al deze mogelijkheden gebruiken is als het slechten van een poort naar verruiming van de eigen capaciteiten.

3.19. Inschatten eigen capaciteiten en mogelijkheden.

Menselijke mogelijkheden zijn immense krachten die kunnen worden aangewend, of ongebruikt blijven. Het is vooral het eigen ego dat dit beslist, of het wel of niet kan, gewenst en veilig is alles te gebruiken wat mogelijk is. Een kind hoeft in het begin maar een beperkt arsenaal ter beschikking te hebben om te groeien in de ontwikkeling. Pas wanneer dit is uitgegroeid als puber komen er de benodigde bedenkingen, waar de remming en stimulering bij aan de orde komt. Van binnen uit is dit vaak een onderschatten of overschatten van de eigen capaciteiten. Dit kan leiden tot een levenslange mening over het eigen al of niet kunnen, maar is vaak een kwestie van lef hebben. Over het paard getild worden is een andere kant die kan komen kijken en een vertekend zelfbeeld geeft. Elk mens is in staat zelf te bepalen wat wel of niet mogelijke capaciteiten zijn en moet dit ervaren door vallen en opstaan. Wat van binnenuit gevoeld wordt, betekent niet het altijd ook vorm kunnen geven op de gewenste manier. Een krachtdadig uitwerken hangt af van de persoonlijke overtuigingen van het ego dat iets wel, of niet mogelijk is.

3.20. Eigenheid accepteren en gebruiken.

De eigen mogelijkheden uitbouwen kunnen door verdere ontwikkeling specifieke talenten worden. Het zelfde geldt voor hobby's waar er door de interesse kennis en vaardigheden wordt opgedaan. Erna kan er bevlogenheid ontstaan met daarnaast soms ook door een te groot ego de neiging tot fanatisme. Waar de waarachtige interesse vorm krijgt, zijn de mogelijkheden tot verwerkelijking talloos. Elk mens is pienter genoeg deze interesse uit te bouwen als die eenmaal gewekt is. Vaak is het vooraf graven in de eigen persoonlijkheid, maar als de bevlogenheid gewekt is, is het hek van de dam. Alles kan dan vanuit deze nieuw ontdekte visie verder worden gezien en uitgebouwd. Door deze grenzeloosheid is het soms moeilijk om in contact te blijven met de werkelijkheid van anderen. Door de bevlogenheid kunnen dan vanuit bezieling de meest vreemde acties worden ondernomen. Hoogtes trotseren, tunnels graven, zeeën bedwingen, een bezielt persoon schuwt niets in bevlogenheid waar het de eigenheid betreft. De eigen mogelijkheden zijn dan talrijk om totaal andere aspecten vorm te gaan geven. Vanuit het innerlijk is er een drive die uitgewerkt moet worden door de eigen persoonlijkheid en de talenten hiervoor blijken er dan te zijn.

3.21. Ontsluiten van de aanwezige innerlijke formules.

Het geweten van de mens is niet tastbaar aanwezig, maar van groot belang voor het ontwikkelen van de zuiverheid in het leven. Sjoemelen met de waarheid, het negeren van de innerlijke stem van het geweten loopt meestal niet goed af. Dan is er achteraf vaak het gevoel van het wel te hebben geweten, maar zelfstandig willen beslissen vanuit het ego. Niet luisteren en honoreren van de innerlijke stem als het beter weten, is dan als een gevoel dat lijkt het ego in te dammen. Alles zelf willen bepalen is dan als de baas willen zijn over de eigen gedachten en zelfs over het innerlijk weten. Negeren van de innerlijke stem loopt meestal verkeerd af, niet in de vorm van gelijk krijgen, maar teveel de eigenheid laten bepalen. Rustig naar de innerlijke stem luisteren, hiervoor de tijd nemen en alle overwegingen serieus nemen is de eerste stap. Dit afwegen kan niet in het drukke bestaan zelf, waar veel afleiding is en snelle beslissingen moeten worden genomen. Los staan hiervan kan in contemplatieve momenten van afzondering en hoeft geen uren te duren. Leren luisteren naar de innerlijke stem is vrijblijvend, maar vraagt open te staan om deze informatie kunnen en willen honoreren.

3.22. Zuiver weten stimuleren.

De innerlijke waarheid is het hoogste goed waar een mens van uit kan gaan, al wordt er vaak een vorm van ego omheen gezet. Als een soort herwaardering hierbij vraagtekens zetten die vaak uit angst en onzekerheid komen. Kritisch alle mogelijkheden ervan onder de loep nemen en vanuit het innerlijk afwegen is iets anders. Dan staat de geest nog open en heerst het ego niet bij het tot stand brengen, of het afwijzen. Iedereen heeft de eigen innerlijke vrijheid om iets wel te willen of af te wijzen en soms is het gewoon even uitstellen. De uitvoering vraagt vaak veel voorbereiding en als het al druk in het leven is, kan dit wachten. Dan komt het vanzelf weer voorbij en dan is het voor het ego te accepteren als een mogelijkheid. Vaak is het ook als een ontdekking, het ei van Columbus dat het precies de juiste vorm voor mogelijkheden uitbreiden is. Langzaam aftasten als het een te heftige actie met consequenties is hoeft nooit direct op dat moment worden uitgevoerd. Eerst even er aan wennen en in gedachten zelf dit voor ogen kunnen zien, kan het vertrouwen geven dat dit de juiste manier is om het uit te voeren. Dit kan door iets heel kleins een andere draai geven in een verouderd gedragspatroon dat niet meer dient.

3.23. Gevoelstrillingen leren herkennen.

Geraakt worden door een gevoel is ingewikkeld bij een drukke bezigheid die de geconcentreerde aandacht vraagt. Soms kan het door een onverwacht geluid zijn waardoor de aandacht gevraagd wordt om het eigen gevoel te beleven. Elk mens is geneigd de eigenheid met gevoelens zelf te verwerken, zowel in vreugde als in zorgen en verdriet. Erover tobben, leidt dan wel tot niets, maar kan wel door dit te herkennen richtingbepalend zijn om iets te willen oplossen. Vaak komt er dan een actie naar boven die de oplossing in zich draagt, of een goed gevoel geeft. De hele dag bewust zijn van de eigen gedachten en of ze in getob veranderen is totaal niet nodig. Elk gevoel dringt zich vanuit het innerlijk op en als dat dit goed is, stemt het tot blijheid en tevredenheid. Vaak is dit al motivatie genoeg om iets plezierigs te ondernemen en het te delen met anderen. Bij getob is er het tegenovergestelde, dan wordt het vanzelf niet meer plezierig en alleen maar moeilijker. Gelukkig is er de mogelijkheid het te delen met iemand anders en dat lucht vaak al op. Lucht om iets heen zetten, door het groter te maken en erna te relativieren, of erom kunnen lachen is meestal voldoende. Eerder en beter naar het gevoel luisteren voorkomt narigheid, dan is sneller duidelijk wat er aan de hand is.

3.24. Durven vertrouwen op het gevoel.

Gevoelens zijn zo persoonlijk, dat om ze goed te kunnen duiden meestal vaak snel veralgemeniseerd worden en in een begrijpbaar kader worden geplaatst. Vaak begint dit met twijfel aan de eigen vermogens en ze te bagatelliseren en door er geen aandacht aan te schenken. Als het zich dringender, of acuut aandient hangt het verloop ook nog af van de aandacht die eraan geschonken wordt. Innerlijk weten wat en met welke mogelijkheden te moeten doen, moet ook toegelaten worden door de filter van het ego. Bij onzekerheid over de juistheid, of van binnen uit twijfel over beschikbare kennis en kan dit dan weer als eigengereid worden afgedaan. Pas achteraf als alle consequenties duidelijk zijn kan er geconstateerd worden het allemaal eigenlijk wel te hebben geweten. Meestal komen er dan ook nog wel diverse herkansingen op het levenspad om dit uit te proberen en wordt het een vorm van door ervarend leren. Luisteren naar het gevoel is een soort kunst die meestal wordt overschreeuwd door onzekerheid. Door onverwachte wendingen en het steeds sneller leren begrijpen wat er speelt kan hiermee worden leren geleefd. Alle acties checken door vragen te stellen aan het innerlijke zelf, kan de eigenheid in meer zekerheid naar voren brengen. Het is een proces van vallen en opstaan, maar door aandacht aan elke ervaring te schenken kan de kunst worden eigen gemaakt.

3.25. Wezenlijke eigenschappen ontwikkelen.

Iedereen heeft kwaliteiten en voorkeuren die vaak samenhangen met bekwaamheden en interesses. Wat de een lekker vindt, kan de ander totaal niet aanspreken en er is in alle mensen een eigen voorkeur en talent om vorm te geven. De een bakt tussen neus en lippen door een appeltaart, wat voor een ander een enorme klus is met wisselend resultaat. De eigenheid honoreren en niet alleen willen wat moet, of wat een ander kan willen is moeilijk te handhaven. De eigen kwaliteiten lijken vaak zo klein, omdat ze nog onzichtbaar zijn tot ze uitgevoerd worden. Zo ontstaan ook de werken van kunstenaars die gegrepen worden en zich dan kunnen overgeven aan de inspiratie. Open staan van binnenuit voor de eigen kwaliteiten vraagt een bepaalde mate van zelfverzekerdheid. Dit is als een gegeven in elk mens aanwezig en kan als het gewekt wordt met de eigen grootsheid worden uitgewerkt. Dit is een andere grootsheid als bij een bouwwerk, of stuwdam die dan aan de orde is. Het eigen wezen bevat een schat aan informatie en kwaliteiten die naar buiten kunnen komen als ze niet meer gehinderd worden door een kleinmakend ego. Hoog van de toren blazen is iets anders dan het eigen innerlijk vormgeven en de diep verborgen talenten weer tevoorschijn halen.

3.26. Eigen vermogens uitbreiden.

Geloven in de eigenheid en innerlijke gedachten ontwikkelen en vormgeven is een bewuste keuze en vertrouwen van het eigen wezen. Dit is te zien als grootsheid vorm geven en accepteren, maar niet in beter weten met overschreeuwen van het ego. Van binnenuit komt dan vanuit het eigen weten in bescheidenheid de eigen persoonlijkheid tot ontwikkeling. In weten en overzien wat er, waarom gebeurt in het leven is een eerste stap op de ladder van ontwikkeling. De tweede stap is oefenen in zuiverheid en trouw zijn aan de eigenheid en dit in de wereld van elke dag voorleven. Niemand anders is de aansturing van de eigen acties en gedachten, maar de innerlijke persoonlijkheid geeft vorm aan het leven. Dit kan een onverwachte goede daad zijn door opmerkzaam te worden voor de noden van anderen. Niet vanuit overdadige rijkdom schenken en dit aan de buitenwereld kenbaar maken, maar klein beginnen. De ruimte die de eigenheid mag innemen wordt dan steeds groter in innerlijke vreugde beleven en luisteren naar het eigen geweten. Deze bron van oude kennis gaat dan steeds verder open en het blijft bijna dezelfde uitvoering, gewoon en vaak op de automaat handelen. Niet meer gehinderd door ego gedachten wat anderen ervan vinden, maar door de eigen persoonlijkheid te honoreren.

3.27. Vertrouwen op eigen innerlijk weten.

Weten wat waar is vanuit het innerlijk weten is hetzelfde als oude kennis honoreren en opdiepen, toelaten en gebruiken. Dan is het bijna alsof er een soort luikje open gaat en oude kennis, vaak tot de eigen verbazing weer kan worden gebruikt. De kunst van het toelaten is het grootste obstakel, omdat er een soort ban van het ego omheen zit die eerst doorbroken moet worden. Aardse gangbare begrippen hanteren is immers de norm en hierbij ook de beperking van het innerlijk weten dat een gevoelskwestie is. Teruggaan in de herinneringen van het leven vanaf kindertijd is een eerste stap om zicht te krijgen op het verleden en de huidige situatie. Innerlijk weten wat voor invloed de jeugd op het hele leven heeft gehad is bewustwording van oorzaak en gevolg. De eigen reacties hierop zijn bepalend voor het hele leven, als innerlijke bagage die soms is vergeten. Voorbij de grens van deze kennis ligt erachter een onbewust innerlijk weten, dit kan zich vaak tonen in dromen. Oude ervaringen kunnen weer boven komen drijven met een zeker weten van binnenuit. Dit weten is vaak gelinkt aan nog oudere ervaringen in een andere tijd en cultuur. Opeens teruggaan naar hoe dorstig het leven was in de woestijn, of ontberingen weten in het eigen verleden kan een bijzondere ervaring zijn.

3.28. Het verleden innerlijk bekijken.

Veel herinneringen uit het verleden geven de gevoelswaarde weer en kunnen nu anders worden bekeken. Zonder de indertijd ervaren vreugde en pijn komt hierbij vaak ook de eerder beleefde emotie weer naar boven. De leuke herinneringen stemmen dan tot een dieper soort vreugde, maar ook de andere kanten kunnen ook worden bekeken. Juist deze bijna vergeten herinneringen geven een soort vaag gevoel van het niet meer weten. Het doorbladeren van een fotoalbum geeft al veel inzicht en kan als basis dienen om in het eigen innerlijk weten te komen. Dan is er openheid voor de eigen belevenissen en de diverse consequenties van het eigen gedrag. Met de ogen van nu kan er veel begrip ontstaan voor gebeurtenissen die zo goed als vergeten waren. Het uitdiepen, om de ervaring weer te beleven vraagt moed, vooral als het een onplezierig gevoel betreft. In bijna al de herinneringen ligt wel een levensles te sluimeren die kan worden ontrafeld. Deze herinneringen in de eigenheid integreren geeft vaak ook een verduidelijking van veel huidige situaties en over het hanteren van de eigen reacties. Vaak dienen bepaalde acties en reacties op die manier nu niet meer en mogen ze in begrip verdwijnen. Soms vlamt er wel een ervaren onrecht op en daar kan ook anders naar worden gekeken vanuit de veiligheid van het huidige bestaan.

3.29. Vaardigheden verder ontwikkelen.

Veters strikken is een oefening die resultaat oplevert in een leerproces, later hoeft er nooit meer over worden nagedacht en lijkt dit vanzelf te gaan. In vroeger tijden zijn er veel ontwikkelingen geweest en vaardigheden ontwikkeld, waarvan de vruchten nu nog steeds worden geplukt. Jong geleerd oud gedaan is hier dan, ooit geleerd en blijvend weten. Over grenzen in het bewustzijn gaan kijken en uit eerdere ervaringen weten, kan niet meer verdwijnen in onwetendheid. De parate kennis moet dan wel weer worden opgediept uit die onwetendheid en dit gebeurt meestal met een herkenningsgevoel. Negeren van dit innerlijk weten geeft geen voortgang van kennis terughalen in het bewustzijn, elk mens is hierin vrij om dit wel of niet te doen. Geloven is door de eeuwen heen een verraderlijk proces geworden waardoor veel vertrouwen is geschaad. Zelfs de eigenheid is hierdoor in het gedrang gekomen, bewust iets niet meer willen weten leidt dan tot vergeten. Wat er waarom gebeurde kan worden ontrafeld door het innerlijk weer te durven beleven en hierin te durven gaan. Bij herkenning verder gaan en deze kennis accepteren voor wat het is, geeft openheid voor verdere ontwikkeling en vaardigheden. Dan kan met aanvullende mogelijkheden in openheid en groei de eigenheid verder worden vormgegeven en uitgroeien tot verdere bewustheid.

3.30. Intunen op verdwenen kennis.

Innerlijk weten betekent niet dat dit oude weten zomaar en altijd beschikbaar is om te gebruiken. Vaak zijn het eerst alleen glimpjes van weten die langzaam als een zeker weten vanuit het gevoel aan de oppervlakte komen drijven. Wanneer dit niet in nederigheid en vreugde kan worden verwelkomd, of vormgegeven, verdwijnt het gewoon weer in de vergetelheid. Stil staan bij de erkenning van dit weten geeft al vorm hieraan, al voelt het als een soort verzonnen en zelf bedachte waarheid. Langzaam kunnen de randen van deze bescherming verdwijnen als het vanuit een zuivere intentie is om de kennis te achterhalen. Dit kan over jeugdervaringen gaan, verdwenen voorwerpen, onduidelijke gevoelens, of het eigen innerlijk weten uitdiepen. Ervaringen van mooie, of heilige momenten zijn een prima ingang om in zuiverheid te komen en uit te diepen. Door te achterhalen waardoor en welke emoties er wanneer hebben gespeeld is er meer inzicht mogelijk. Dit is een proces van concentratie en durven invoelen om de echte waarheid en de zin ervan te achterhalen. Langzaam kan er dan duidelijkheid vanuit het eigen weten naar boven worden gehaald om te onderzoeken. Vaak komt er daarna steeds meer naar boven om te bekijken en in het nu te kunnen begrijpen en oplossen.

3.31. Beschikbare kennis en innerlijk weten honoreren.

Vanuit het gevoel is het innerlijk weten altijd de enige waarheid, het eigen ego verkleint dit vaak krachtige oprechte weten uit zelfbescherming. Oude tijden van vervolgingen hebben geleid tot beperking van intuïtief weten en leiden nu nog steeds tot voorzichtigheid. De betekenis en invloed van piramides zijn nog steeds grotendeels omhuld met dezelfde geheimenissvolle krachten als in Egypte. Een behouden visie over de uiterlijk zichtbare piramides in Visoko is eigenlijk niet aan de orde. De bewijsbaar gemeten verhoogde energiekraft, de ondergrondse tunnels en het helende water zijn al op betrouwbare wetenschappelijke wijze aangetoond. Langzaam maar zeker openbaart dit alles zich en deze verschijnselen raken de mens diep van binnen aan in herkenning en verwondering. Dat het vroeger mogelijk was om een ondergrondse verbinding te ontwikkelen, is nog nauwelijks te bevatten: de mens van nu acht zich nog superieur in kennis en weten. In Egypte zou de Piramide van Gizes zelfs een waterkracht centrale geweest kunnen zijn, waarbij de Sfinx de temperatuur bewaakte met een overloop van het water naar de Nijl. De nu nog verborgen piramides van Visoko zullen nog veel meer kunnen blootleggen. Alles wetenschappelijk onderbouwen is nu nog een eerste vereiste, maar uiteindelijk zal er ook veel andere oude kennis worden blootgelegd en de wereld verbazen.

3.32. Innerlijke herkenningprocessen activeren.

Vage herinneringen kunnen allerlei gevoelens oproepen, van plezier tot verdriet en komen vaak onverwacht naar boven. Soms lijkt de herkenning van een geur die moeilijk is te duiden een aanleiding te zijn en dat kan een scala aan innerlijke beelden oproepen. De reden waarom dit gebeurt, is meestal niet duidelijk en wordt vaak als nostalgie aangeduid. Wanneer het niet helemaal duidelijk wordt, ontstaat er vaak nieuwsgierigheid en worden anderen geraadpleegd voor meer informatie. Het kan zelfs een alles precies willen weten van het ego worden en als een maar half opgelost kruiswoordraadsel gaan voelen. Tijd nemen om aandacht aan elke flits die boven komt te schenken, is er vaak niet en dan blijft de clou onopgelost. Het willen kan dan niet worden vormgegeven en dat geeft de herinnering een gevoel van falen. Toch is dit de weg om door deze innerlijke processen, met vallen en opstaan te ontdekken om wat er toe doet te weten te komen. Als in een vaag weten dat het van belang is, om wat er achter deze dingen verborgen ligt te ontdekken. Deze kennis in een soort drive willen uitpluizen is precies het tegenovergestelde van het toelaten van weten wat verborgen is. De drive zal eerst in een flow moeten komen en kan door zich stukje bij beetje aandienen ontcijferd worden in hapklare, begrijpbare stukjes.

3.33. Verlichte delen gaan beleven en innerlijk ontdekken.

Wanneer door welke omstandigheid dan ook het innerlijk geraakt wordt, geeft dit altijd veel om over na te denken. Vooral bij herhalingen is dit als een wake up call dat er iets is, dat geweten moet en wil worden. Er aandacht aan besteden geeft meestal al meer inzicht, of een eerste stap in beginnen te begrijpen. De eigenheid is meestal sterk en groot genoeg om hieraan dan alle aandacht te besteden. Om het erna als gewoonte altijd zo uit te zoeken, roept in het begin zelfs geen vragen op. Hoogstens een gevoel dat varieert van opluchting dat er inzicht is gekomen en van dankbaarheid hiervoor. Verwante nare gevoelens op dezelfde manier oplossen, kan groei in het begrijpen van het eigen innerlijk beleven geven. Dan wordt langzaam de eigen bron van mogelijkheden duidelijk en dat alles afhangt van de eigen visie op iets en dat dit door inzicht kan veranderen. Nieuwe en oude kennis uitpluizen en beleven geeft ook verschillende gevoelens, van herkenning tot inzichten. De eigen wijsheid als belangrijkste hulpbron weten te gebruiken waarderen, kan ook bij het vaag weten van oude kennis leiden tot inzicht verwerven. Alles wat er ooit is gebeurd, is opgeslagen en kan ook in het heden worden ingepast als beschikbare kennis. Het is niet zo simpel als de informatie concreet opzoeken, vaak gaat het met flitsjes inzicht, soms door geuren en een vaag aanvoelen wat uiteindelijk leidt tot helderheid en kennis.

SLOTBESCHOUWING.

In de vallei van Visoko met de mystieke piramides, megalieten- cirkels en de tunnels met ondergrondse waterstromen is er een helende, bewustzijnsverruimende en transformerende energie. De piramides staan gegroepeerd in een speciale vorm en de zon lijkt op het hoogste punt naar binnen te gaan in de Piramide van de Zon. Door de bijzondere helende en zuiverende lucht en de ondergrondse waterstromen zijn de tunnels van Ravne een speciale ervaring. Niet als enge spook ervaringen, maar aangeraakt worden vanuit een vage prikkelende nieuwsgierigheid. In deze ontdekkingen beleven over vroegere kennis, maar vooral om vanuit het innerlijk weten en aanvoelen deze zuiverheid te herbeleven. Het eigen innerlijk weten is als een vorm van herkennen bij de herinnering in openheid toelaten. Het invoelen en opnemen van deze bijna gewijde grond kan diepe ervaringsbelevingen geven. De ontzagwekkende stenen vormen van alle menselijke organen die in de tunnels liggen, verrassen over de kennis die er eeuwen geleden al was over het menselijk lichaam. Terwijl algemeen aanvaard is dat er pas vanaf de 17^e eeuw alles over het menselijk lichaam is ontdekt, blijkt dit hier dus al eeuwen voorhanden te zijn. Alle menselijke organen zijn er gewoon in stenen vormen en door de enorme omvang en gewicht onverplaatsbaar Wonderlijk begraven als toegedekt was het blijkbaar niet aan de orde voor de mens van nu om hier eerder weer weet van te hebben. Nu komen ze aan het licht, alsof de mens er rijp voor is deze kennis als waarheid te kunnen begrijpen en hanteren. Veel onbegrip over andere oude culturen van de Maya's, Inca's, Egyptische en Griekse Goden kan ook alleen maar invoelend als eerdere ervaring worden herbegrepen. Veel gissen naar verklaringen gaf vaak een vreemd beeld van oude culturen, nu is de tijd rijp om zelf meer te bevatten dan voorheen. Grotere en hogere verbanden weer leren zien en meer kunnen begrijpen met dit groeiend innerlijk inzicht. In plaats van verklaringen zoeken en blijven gissen is dit door het innerlijk weten en toelaten met een ander, hoger bewustzijn mogelijk. Elk mens is in staat dit innerlijke proces in zichzelf toe te laten en te luisteren naar het eigen innerlijk weten. Voor het volledig begrijpen van alles en de eigen grootsheid hierbij te durven accepteren, dan is de tijd rijp om in zuiverheid op deze eigen kennis te durven vertrouwen.